

Vrstice

iz Švice, Kneževine Lihtenštajn
in s Predarlskega

Vrstice

iz Švice, Kneževine Lihtenštajn
in s Predarlskega

Časopis udeležencev dopolnilnega pouka slovenščine

*Vrstice iz Švice, Kneževine Lihtenštajn in s
Predarlskega, letnik 5, leto 2021, št. 1*

*Uredniški odbor: Anja Dobrovc, Jasmina Lepoša,
Rajko Tekalec, Špela Hafner Kalan*

*Prispevki: Anja Dobrovc, Jasmina Lepoša,
Rajko Tekalec, mag. Iztok Grmek, Maša Marty,
Manca Perko, Boštjan Gorenc - Pižama*

Lektorirala: Jasmina Lepoša

Oblikovanje, postavitve in tisk: Jure Osterman

Avtor ovitka: Ashanti Stella Traore

*Izdajatelj: Združenje staršev otrok dopolnilnega
pouka slovenščine Martin Krpan*

Naslov: Kilchberg (ZH), Švica

*Izdajo časopisa je omogočil Urad vlade Republike
Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu
ter Združenje staršev otrok dopolnilnega pouka
slovenščine Martin Krpan*

REPUBLIKA SLOVENIJA
URAD VLADE RS ZA SLOVENCE V ZAMEJSTVU IN PO SVETU

Združenje staršev otrok dopolnilnega pouka slovenščine v Švici,
Kneževini Lihtenštajn in na Predarlskem

Martin Krpan

info.martinkrpan@gmail.com

Časopis je dostopen v arhivu NUK Ljubljana ali v
Univerzitetni knjižnici Maribor
COBIS ŠTEVILKA revije: ID=302682112

Spoštovane bralke in bralci, drage rojakinje in rojaki,

zelo sem vesel, da sem
tako ob začetku mojega
dela v Švici in Kneževini
Lihtenštajn, dobil
priložnost za pripravo
tokratnega uvodnika v
glasilu dopolnilnega pouka
slovenščine v Švici, Kneževini
Lihtenštajn in na Predarlskem.

Ta publikacija
ima zaradi
svoje celovite in
pregledne vsebine
za Slovence v
tem delu Evrope
zagotovo poseben
pomen. Slovenci v
Švici in Kneževini
Lihtenštajn so

zagotovo tista neposredna in živa vez, ki je
odlična podlaga za razvoj sodelovanja na državni
ravni. Za Veleposlaništvo Republike Slovenije
v Bernu je eno glavnih vodil pri delovanju
povezovanje Slovencev ter aktivno delovanje
in sodelovanje izseljenske skupnosti z matično
domovino.

Slovenijo in Švico ter Kneževino Lihtenštajn
druži vrsta stičnih točk, ki v prvi vrsti izhajajo iz
naše skupne alpske regije in vključenosti v skupni
evropski gospodarski prostor. To potrjuje zelo
bogat spekter bilateralnih aktivnosti, ki jih lahko
ponazorim z obiskom predsednika Švicarske
konfederacije gospoda Guya Parmelina 9. in 10.
junija 2021 v Sloveniji in s srečanjem državnih
sekretarjev držav Kvadrilaterale (Slovenije,

Avstrije, Lihtenštajna in Švice) 18. junija 2021 v
Kneževni Lihtenštajn, če samo omenim zadnja
dva primera.

Veleposlaništvo Republike Slovenije v Bernu si
prizadeva vzpostavljati in nadgrajevati sinergije
sodelovanja s Švico in Kneževino Lihtenštajn tako
na politični, kot tudi na ekonomski in družbeni
ravni z namenom zagotavljanja nadaljnega
razvoja in rasti vseh oblik sodelovanja.

Glede na moje delovanje v slovenski diplomaciji
vse od leta 1991 sem zelo vesel, da sem dobil
možnost delovanja kot najvišji slovenski
diplomatski predstavnik v Švici in Kneževini
Lihtenštajn. Naši družini to predstavlja nov
življenjski izziv, ki se ga veselimo tako v
osebnem življenju, kot tudi v sklopu nadaljnje
promocije Slovenije. Švica mi ni tuja, saj sem jo
imel možnost spoznati kot namestnik stalnega
predstavnik Republike Slovenije pri Uradu
Združenih narodov in drugih mednarodnih
organizacij v Ženevi, v obdobju od leta 2002 do
leta 2006.

Pri mojem delu je sodelovanje s Slovenci v
Švici in Kneževini Lihtenštajn med glavnimi
prioritetami, kar potrjujem z navezovanjem
neposrednih stikov z vsemi slovenskimi združenji
in s posameznimi osebnimi stiki. Z veseljem
se bomo s sodelavci tudi v prihodnje odzivali
vabilom na različne aktivnosti društev in
klubov ter skušali pri tem poskrbeti tudi za naš
konkreten doprinos. Pri teh aktivnostih velja še
posebej izpostaviti mlajše in najmlajše, katerih
prisotnost nas lahko navdaja z optimizmom
glede prihodnjih aktivnosti in morebitnih novih
projektov. Zelo pomembno se mi zdi povečano

zanimanje za povezovanje preko socialnih omrežij, ki omogočajo sodoben način druženja in se uveljavljajo poleg srečanj in skupnih dogodkov v fizični obliki. Vse to je še posebej pomembno v času težkih preizkušenj, ki jih je prinesla pandemija covid-19.

Med najboljšimi perspektivami za razvoj in nadaljnje delo slovenskih društev, združenj in skupnosti (prosvetnih, kulturnih, športnih) v Švici in Kneževini Lihtenštajn je tudi učenje slovenskega jezika. Tudi tu lahko z optimizmom gledamo naprej, saj kvalitetno in prizadevno delo učiteljev slovenskega jezika, Jasmine Lepoša, Anje Dobrovca in Rajka Tekalca zagotavlja stalno večanje interesa za to obliko dopolnilnega pouka. Delo z mladimi je posebnega pomena in s tem v zvezi lahko omenim tudi naša prizadevanja za možnost vsaj delnega šolanja oziroma študija v Sloveniji.

Za zaključek želim izpostaviti področje, za katerega menim, da je ključnega pomena tudi za slovenske skupnosti in združenja Švici in Kneževini Lihtenštajn. To so slovenski poslovni krogi. Področje gospodarstva, ki mi je glede na moje dosedanje delovanje v slovenski diplomaciji

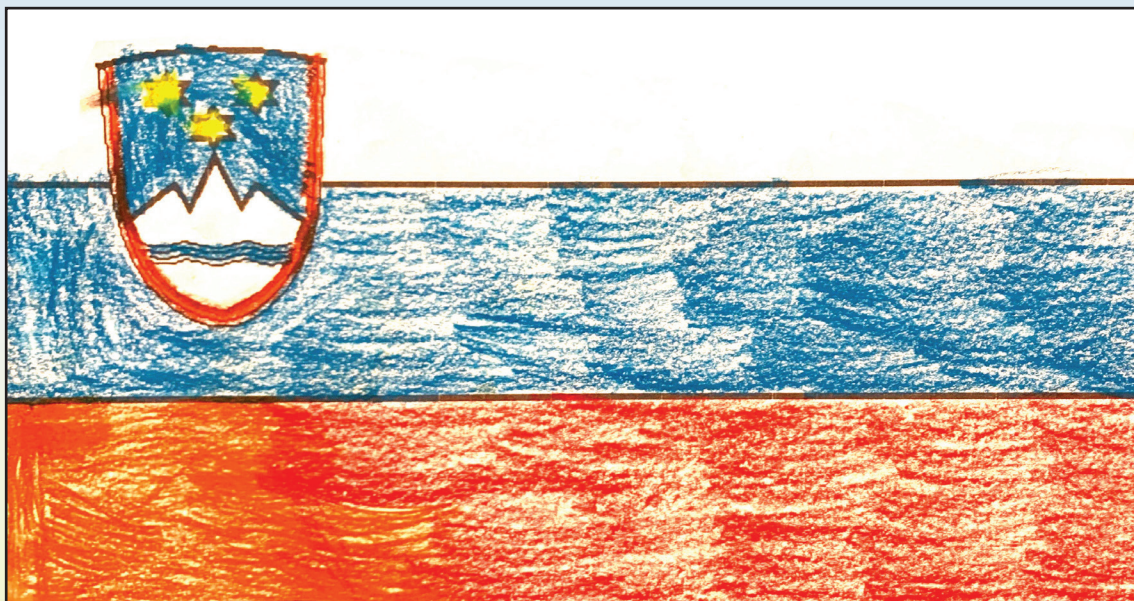
še posebej blizu, ocenjujem kot temelj, ki lahko omogoči še več odličnih rezultatov. Prizadeval si bom za povezovanje na tem področju, med drugim s skupnimi srečanji ob obiskih najvišjih slovenskih državnih predstavnikov.

Za glasilo dopolnilnega pouka slovenščine v Švici, Kneževini Lihtenštajn in tudi na Predarlskem sem prepričan, da bo v ustrezni meri ostalo promotor vseh navedenih aktivnosti. Zahvaljujem se uredništvu za prizadevno delo in želim veliko kvalitetnih izdaj tudi v prihodnje.

V tem prazničnem letu, ko Slovenija praznuje 30. obletnico samostojnosti, in ko drugič predseduje Svetu Evropske unije, vam želim lepo drugo polovico leta, predvsem pa tudi, da še naprej pazimo nase in na naše najbližje, saj vse nevarnosti povezane s pandemijo virusa covid-19, žal še niso za nami.

Z lepimi pozdravi,

mag. Iztok Grmek
veleposlanik Republike Slovenije

DOBER DAN, GRUEZI, DOBAR DAN, GUTEN TAG, BON GIORNO ...

d leta 2001 praznujemo
vsako leto, 26. 9.

Evropski dan jezikov.

Tudi lani smo ga
praznovali v nedeljo,
6. septembra, 2020 ob

Züriškem jezeru z namenom povezovanja
in sodelovanja staršev, otrok in učiteljev.

Učitelji smo pripravili aktivnosti za mlajše in
starejše učence, ki so se ob pisanju, risanju
ter otroških ljudskih igrah družili in zabavali.

Učenci so se zabavali ob poznavanju
Slovenije, njenih značilnosti, urili svoje
geografsko znanje in oblikovali razglednico
Slovenije. Po risbah sodeč je s Slovenijo

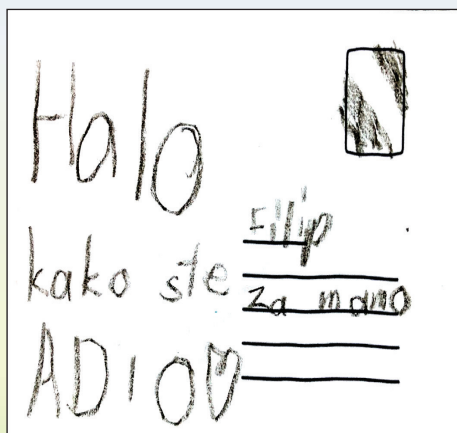
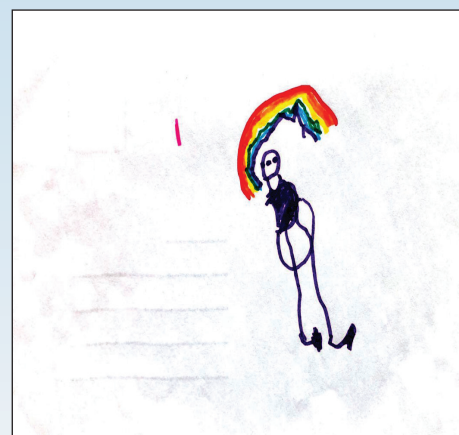
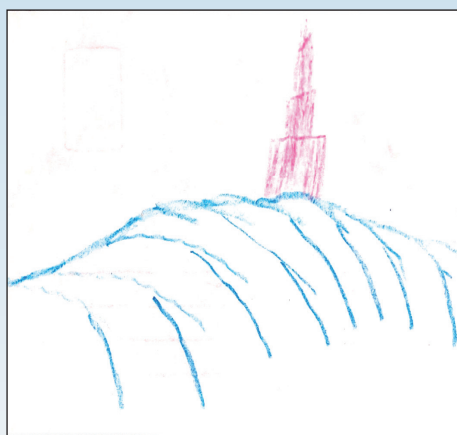
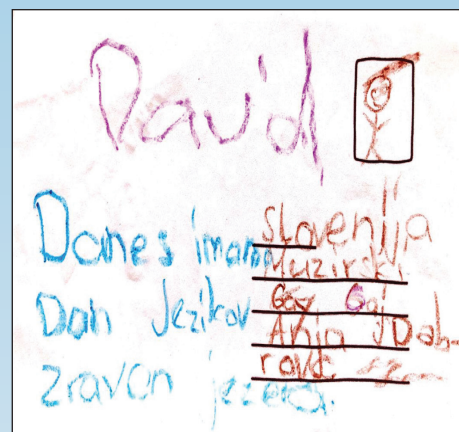
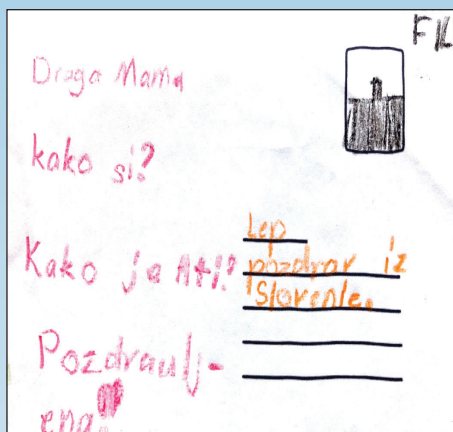
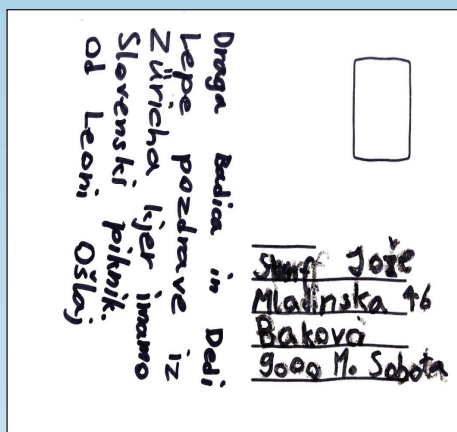
povezanih veliko zabavnih dejavnosti kot so
počitnice na morju, zabava v adrenalinskem
parku in obisk gora.

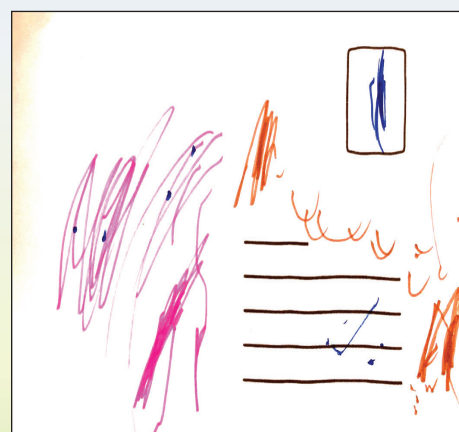
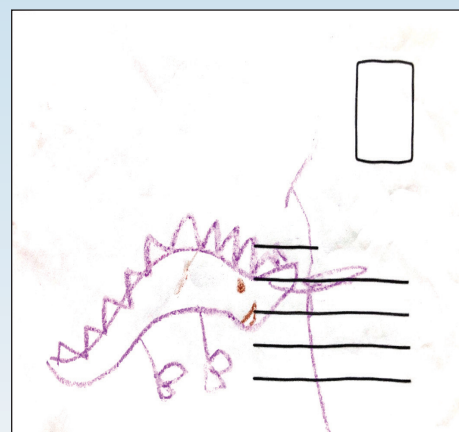
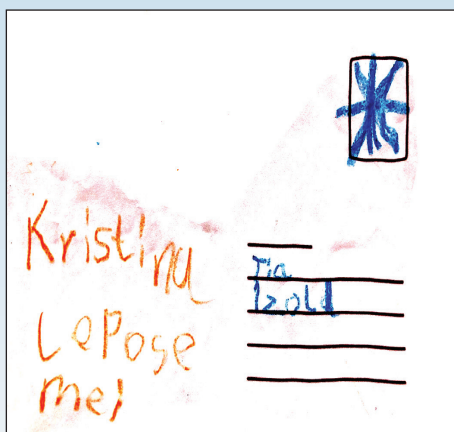
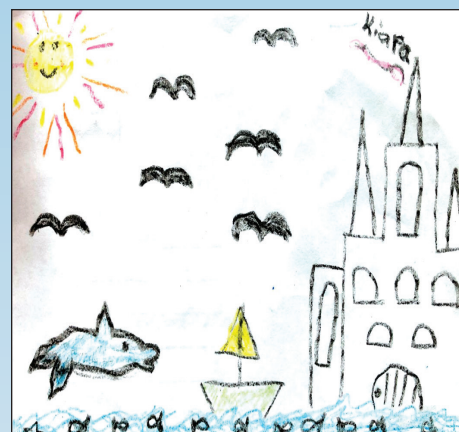
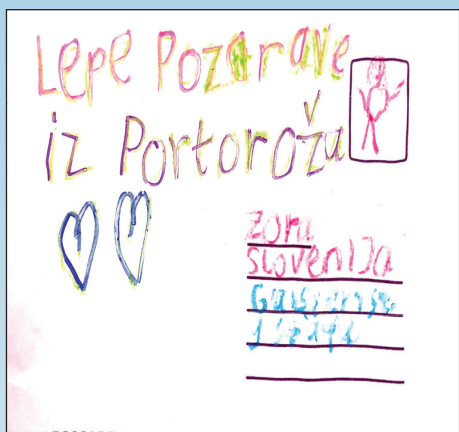
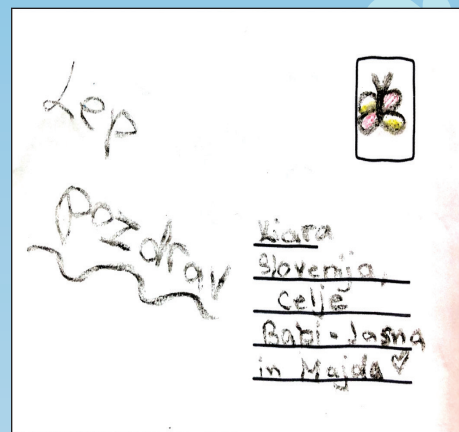
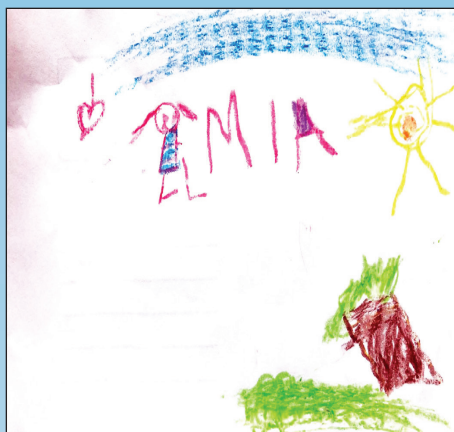
Hvala Uradu vlade RS za Slovence v
zamejstvu in po svetu za sredstva, posebna
zahvala pa staršem, ki so pomagali na terenu.

Ob koncu pa zahvala tudi predsednici
Združenja Martin Krpan, ge. Špeli Hafner
Kalan, ki je skrbela za nas od prve do zadnje
minute druženja

Rajko Tekalec

Slovenski tradicionalni zajtrk 2020

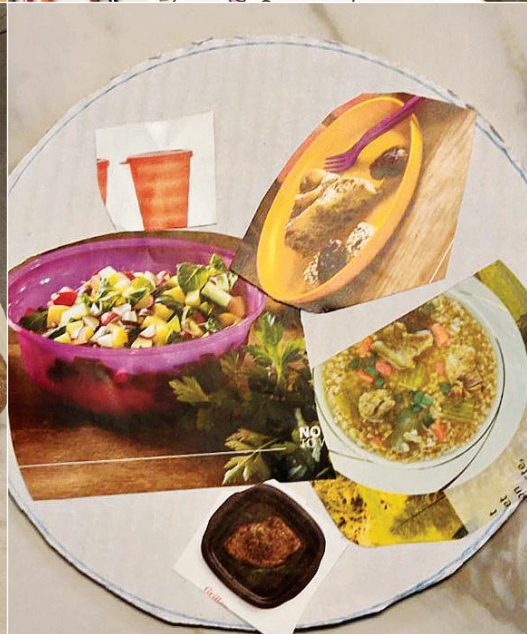
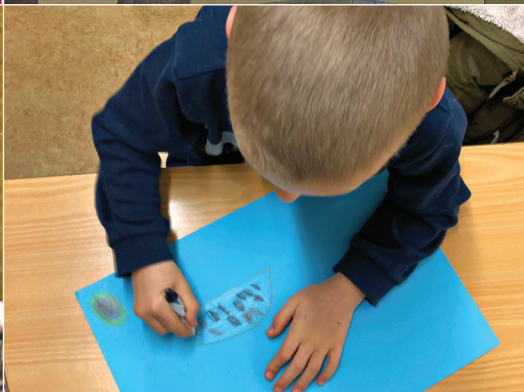
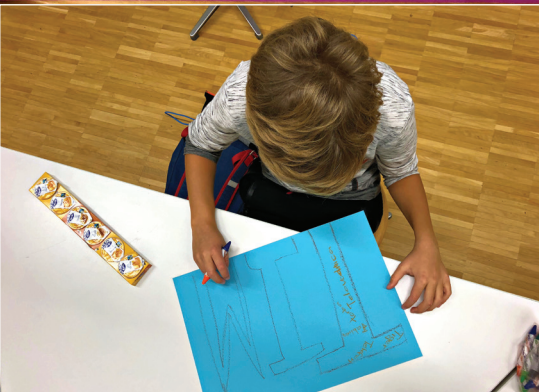

Vsako leto tretji petek v novembru praznujemo slovenski tradicionalni zajtrk. Pobudnik projekta Tradicionalni

slovenski zajtrk je Čebelarstva zveza Slovenije, kako ne, ko pa slovenski zajtrk vsebuje na krožniku s kruhom, maslom in jabolki tudi med. V projekt so bili vključeni tudi učenci dopolnilnega pouka v vseh oddelkih po Švici,

Avstriji in Kneževini Lihtenštajn. Tudi letos je za zajtrk s svojimi sredstvi pomagalo Združenje Martin Krpan, sodelovali pa smo tudi z Veleposlaništvom RS v Bernu, Uradom vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu ter Ministrstvom za kmetijstvo RS – aplikacija Tradicionalni slovenski zajtrk, kjer si lahko ogledate naše izdelke.

Rajko Tekalec

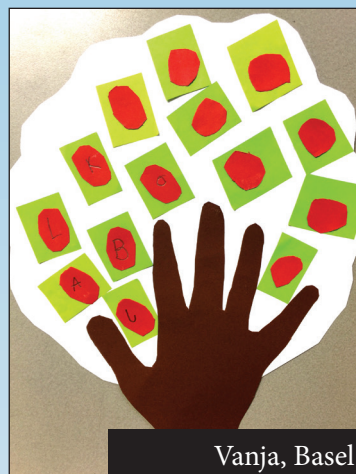
Matic, Basel

Ana Luisa, Kreuzlingen

Ela, Zürich

Vanja, Basel

Eva, Feldkirch

Liam, Baden

Matej, Kreuzlingen

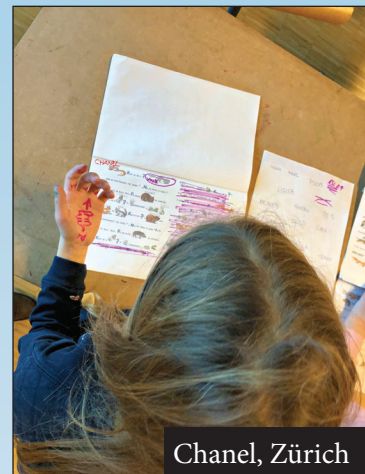
Alexia, Baden

Carolina in Simon, Zürich

Anna Luisa, Kreuzlingen

Chanel, Zürich

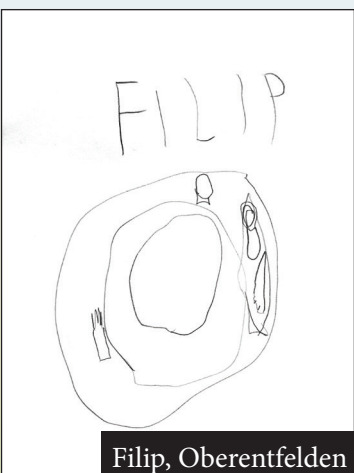
Tilen, Kreuzlingen

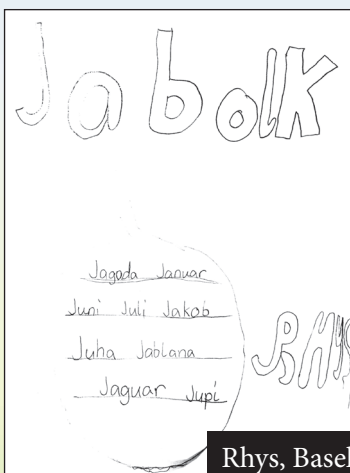
Toni, Feldkirch

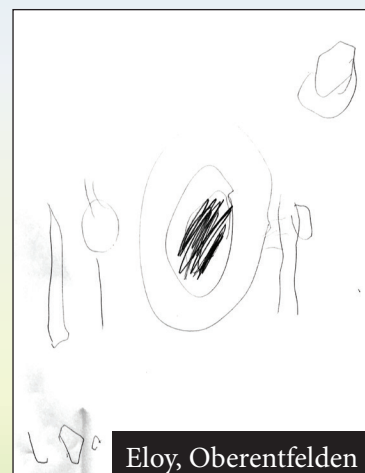
Pika Nina, Kreuzlingen

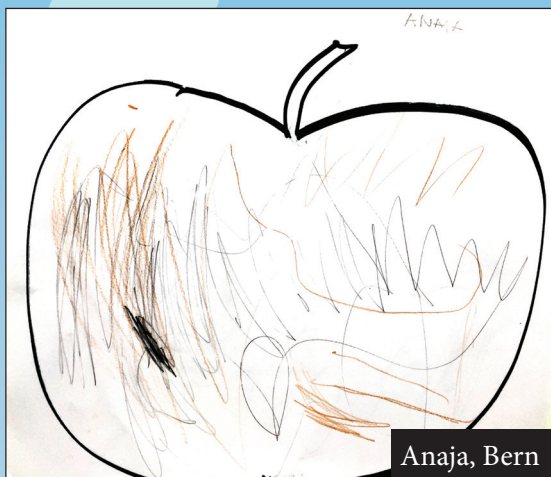
Filip, Oberentfelden

Rhys, Basel

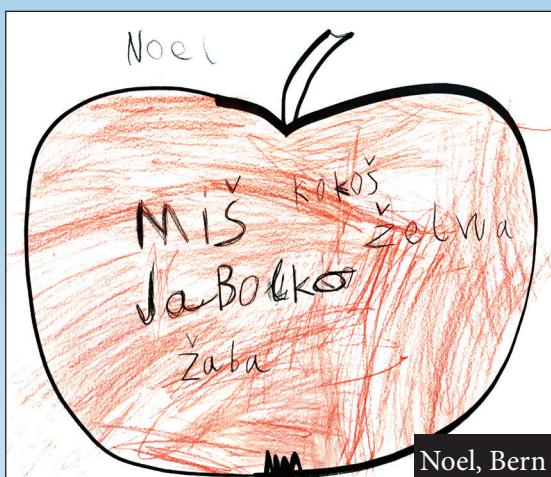
Eloy, Oberentfelden

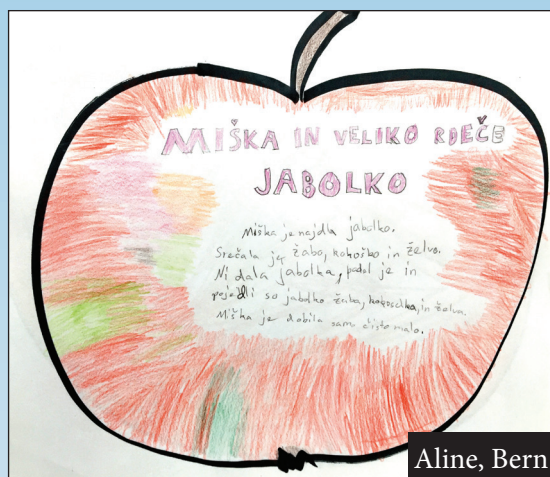
Anaja, Bern

Anej, Bern

Noel, Bern

Aline, Bern

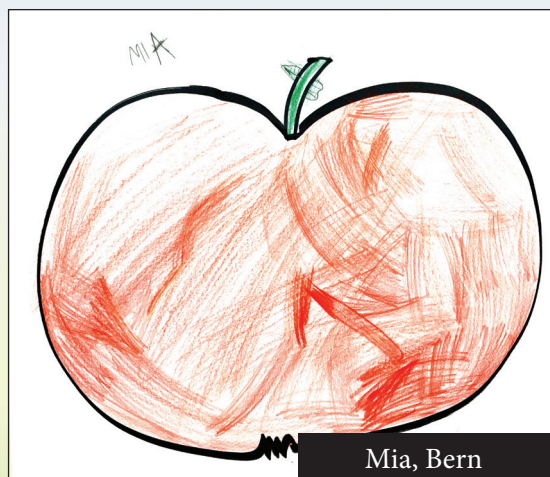
Jakob, Basel

Klara, Basel

Kiara, Bern

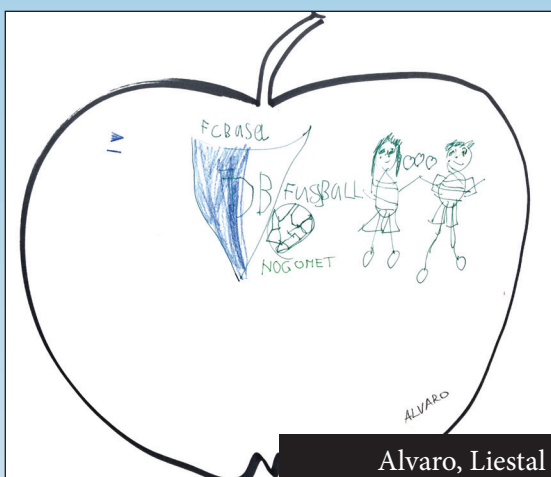
Mia, Bern

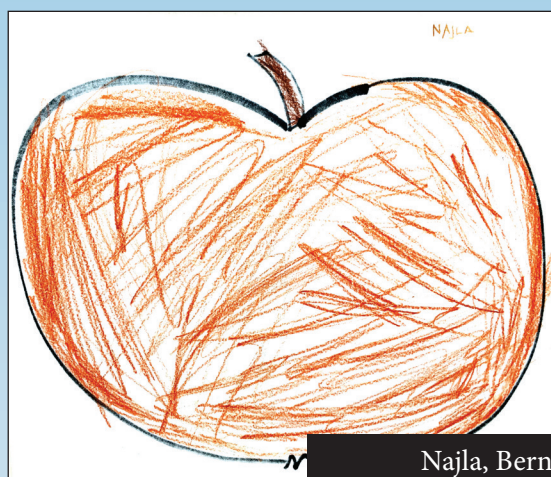
Lisa, Bern

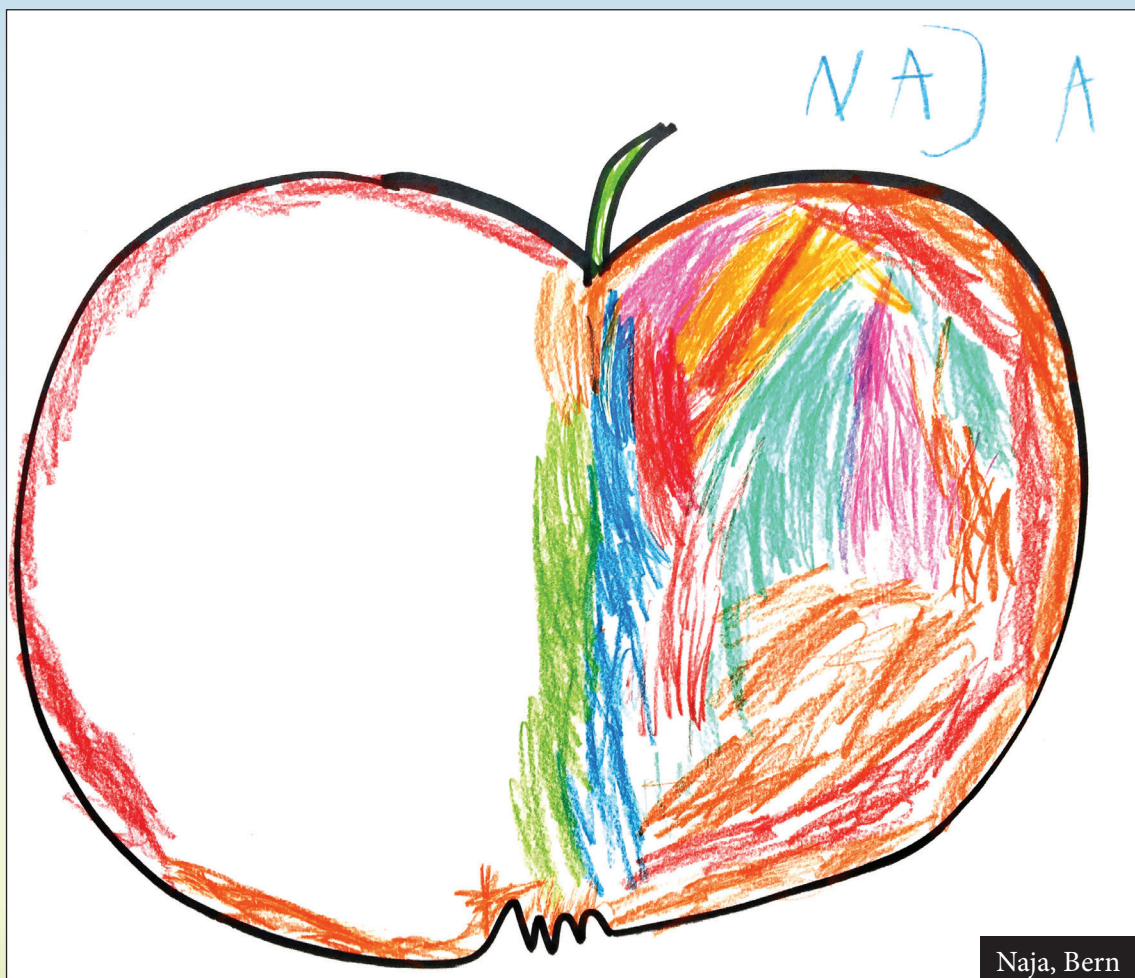
Marek, Eloy, Matteo, Filip, Oberentfelden

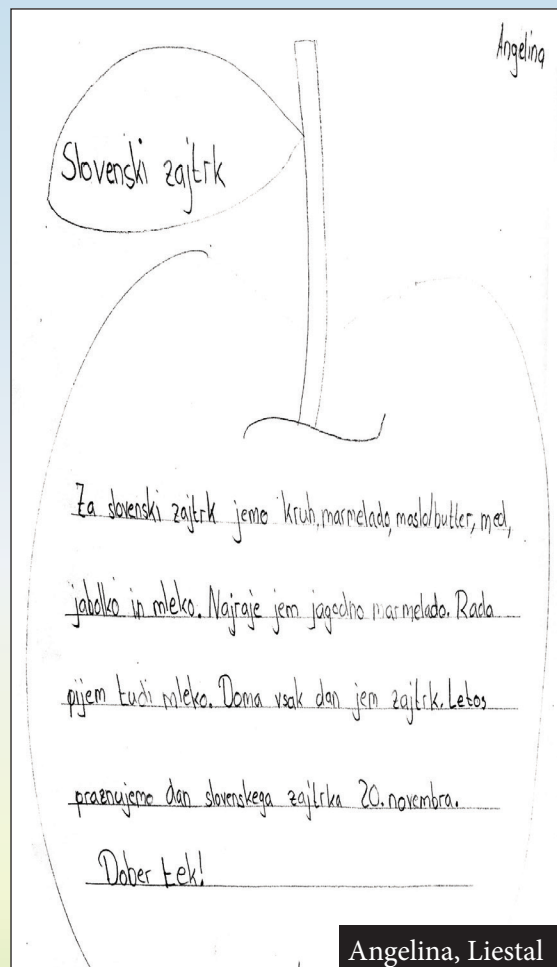
Alvaro, Liestal

Najla, Bern

Naja, Bern

Miklavževanje malo drugače

Pred mesecem dni mi je pisala vaša gospodična učiteljica Jasmina, če vem, kje so zdaj trije dobri možje in če bi jih lahko kaj povprašal. Najbolj jo je seveda zanimal obisk Miklavža in Dedka Mraza po zoomu. Kar zapleteno jih je bilo najti, saj z začetkom novega leta odložijo svoja decembrska oblačila

zadovoljni z lanskim decembrom, kako jim je bilo obiskovati otroke in starše po zoomu, kaj med otroškimi željami jih je najbolj razveselilo in presenetilo in kaj počno zdaj. Vedel sem, da če nimajo časa veliko, pa je čisto vseeno zakaj, da odgovori ne bojo dolgi in da bo treba nanje čakati, nisem pa se bal, da ne bi hoteli odgovoriti, saj so vendarle dobri možje, modri in spodobni. In res, sinoči sem

in skrbi ter začno početi druge reči. Ko sem jih končno le našel, so vsi rekli, da imajo časa malo in da naj kar napišem vprašanja in da mi bojo odgovorili, če bo vreme slabo in bodo imeli čas. Pa sem jim pisal in jih povprašal po naslednjih zadevah: kako so bili

zaslišal v vrbi pred mojim gankom sovin klic: huhuhuhuuuuu, sem že tu, Leko, pismo imam zate, pismo od Miklavža, Božička in Dedka Mraza. Prav radoveden sem bil in neučakan, pa sem pismo takoj odprl in začel brati. Takole je pisalo:

Dragi Leko!

Najprej te lepo pozdravljamo in upamo, da to pismo prejemaš v dobrem zdravju in zadovoljstvu. Tudi mi trije smo zdravi in se dobro počutimo, le dela je veliko. Najbrž ti je znano, da po decembru ni časa za počitek, saj je treba vse pospraviti, pogledati, če smo kaj pozabili, let imamo veliko in tudi zapomniti si je treba marsikaj, in potem se moramo še spomniti. No, to je bolj opravičilo, če je bilo kaj nerodno v času naših obiskov. Ja, lanski december je bil res čuden, medtem ko bi sovica Lili, mački Efendi, Cimet in Aga, konjički, jeleni lahko potovali naokrog, smo mi morali sesti pred kamere, mobilne telefone in vse te novotarije in se naučiti tako obiskovati otroke, starše in stare starše, cele družine. Po pravici povedano, veliko raje bi se srečali z vami zares, da bi vas videli v živo, da bi slišali vaš glas v naravi, da bi bilo, kot je bilo prejšnja leta. No, upamo, da bo že letošnjega decembra tako. Kljub vsemu pa je bilo lepo, saj ste bili lahko bolj sproščeni, počakali ste nas doma na toplem in tudi midva, Miklavž in Dedek Mraz ter kasneje za božično noč še Božiček smo, čeprav smo precej starokopitni, bili zadovoljni, veseli in srečni, še posebej zato, ker ste bili tako zgovorni, prijazni, spodobni in tudi skromni z vašimi željami. Ja, najbolj smo si zapomnili, ko si je eden od vas zaželel piškote Domačica, saj jih tudi mi radi grizljamo ob čaju ali kavi.

Te piškote imajo radi tudi stari ljudje in zdaj jih, ker sprašujete, kaj počnemo, raznašamo po domovih za starejše, saj so zaradi te in vseh drugih bolezni precej bolj osamljeni, kot so bili. Seveda nismo oblečeni v decembrska oblačila, ampak bolj vsakdanje, edino brada, brki in lasje pa so še vedno na nas.

Dragi Leko, lepo, da si nam pisal in se pozanimal, kako smo in kaj počnemo, saj v letu ni le december, ampak je še enajst drugih mesecev. Pozdravi tudi vse učiteljice in učitelje, otroke, starše, dedke, babice, stare očete in stare mame, strice, tete ... Vse ljudi!

*Srečno še naprej
Miklavž, Božiček in Dedek Mraz*

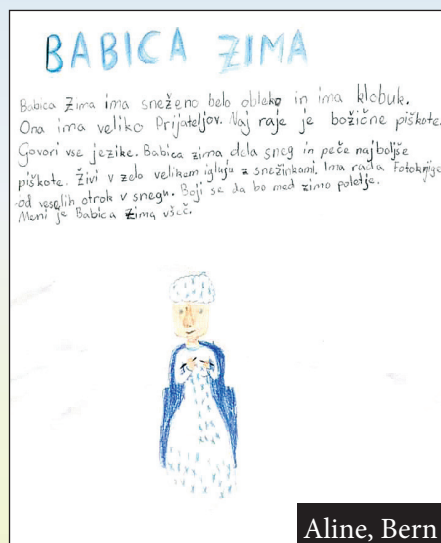
Takšno je torej njihovo pismo, lepo vas pozdravljam tudi jaz.

*Srečno
prof. Aleš Leko Gulič.*

Natečaj za najbolj zimsko risbico babice Zime

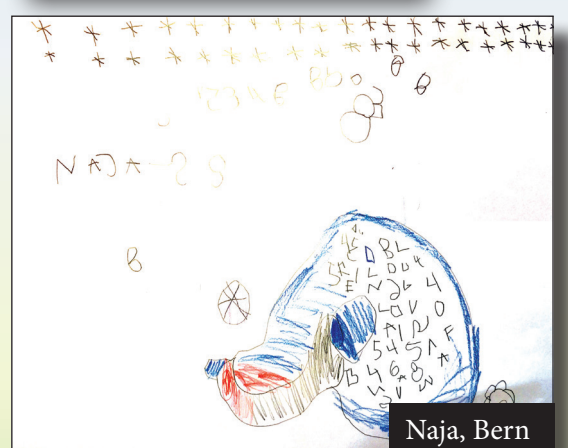
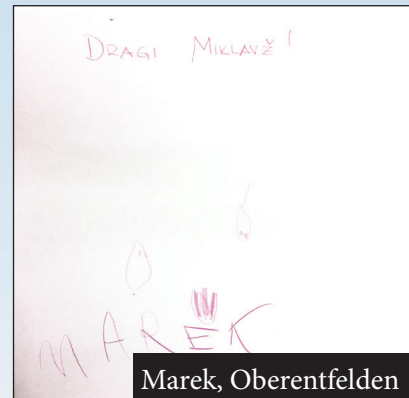
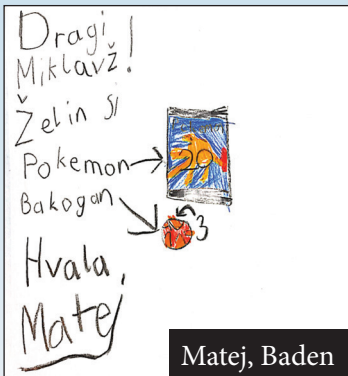
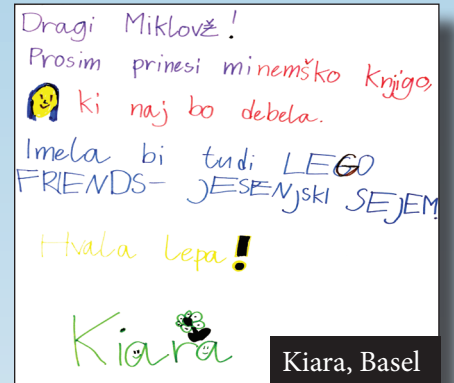
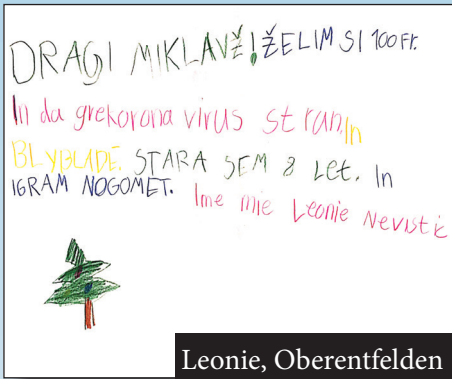
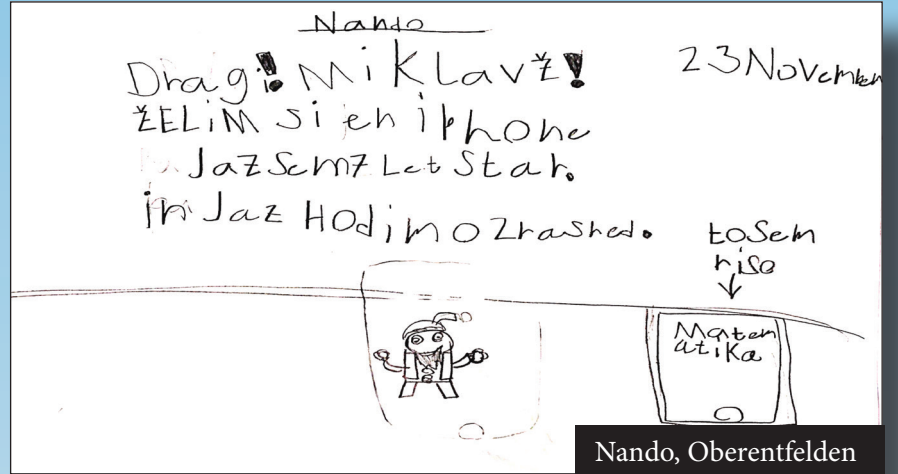
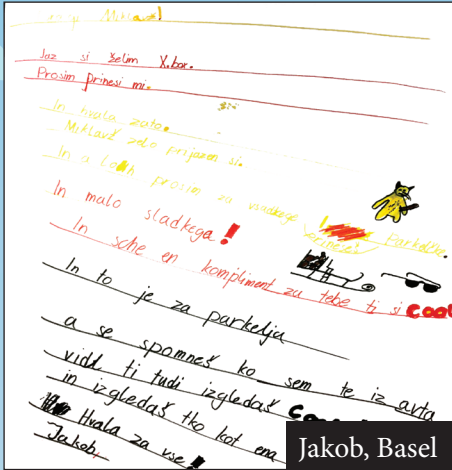
Člani FB skupine Dopolnilni pouk slovenščine v Švici, Kneževini Lihtenštajn in na Predarslkem ste izglasovali najboljšega izmed odličnih izdelkov. Iskreno čestitamo avtorici zmagovalnega izdelka, Aline iz Berna, ki bo prejela knjižno nagrado po pošti. Za sodelovanje se zahvaljujemo vsem učencem in njihovim staršem.

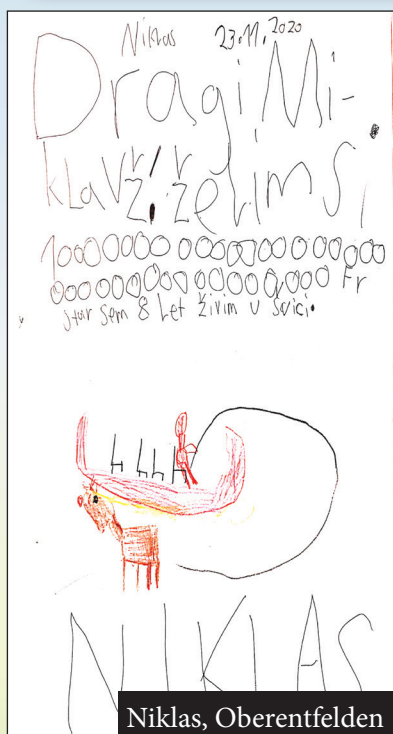
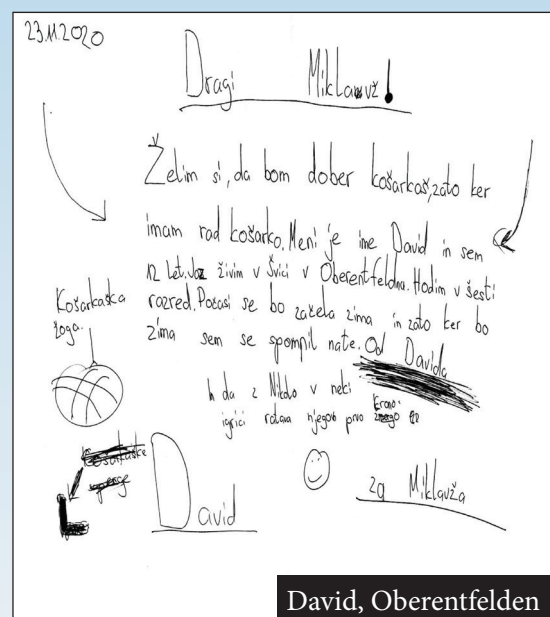
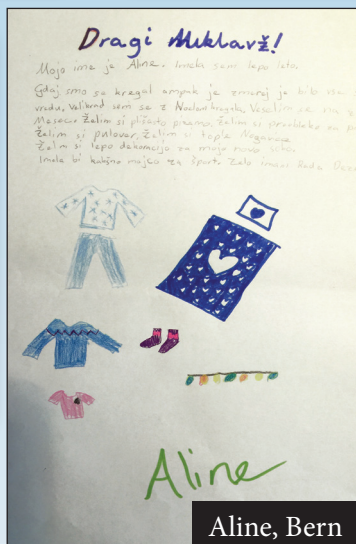
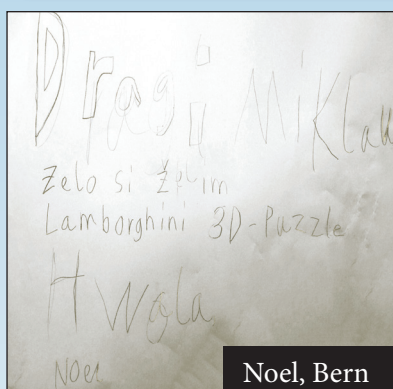
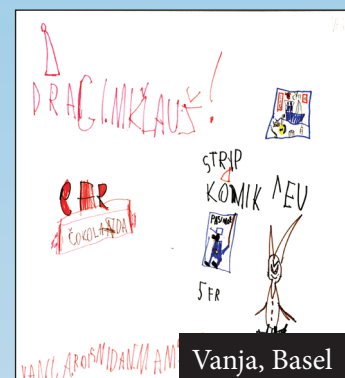
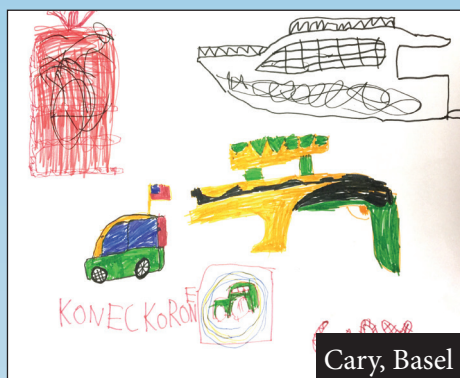
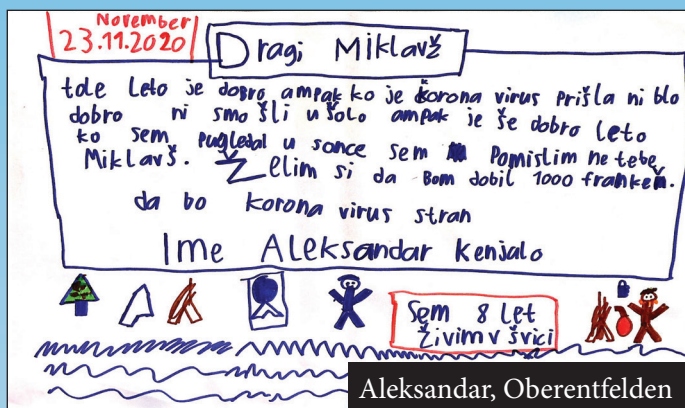
Učiteljci Anja, Jasmina in učitelj Rajko

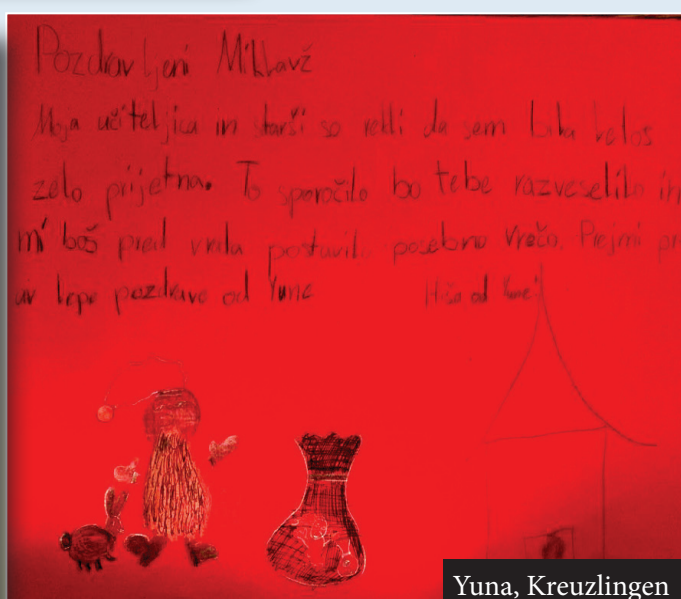
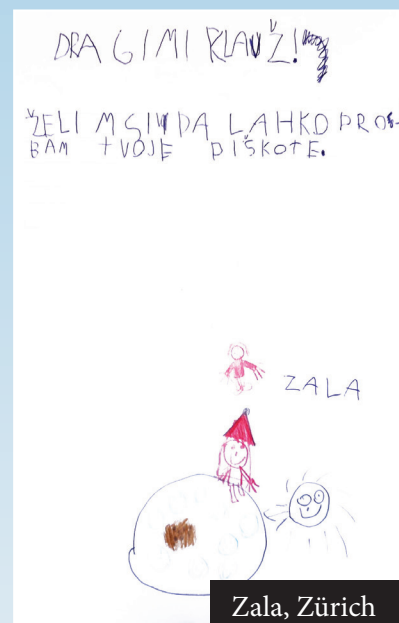
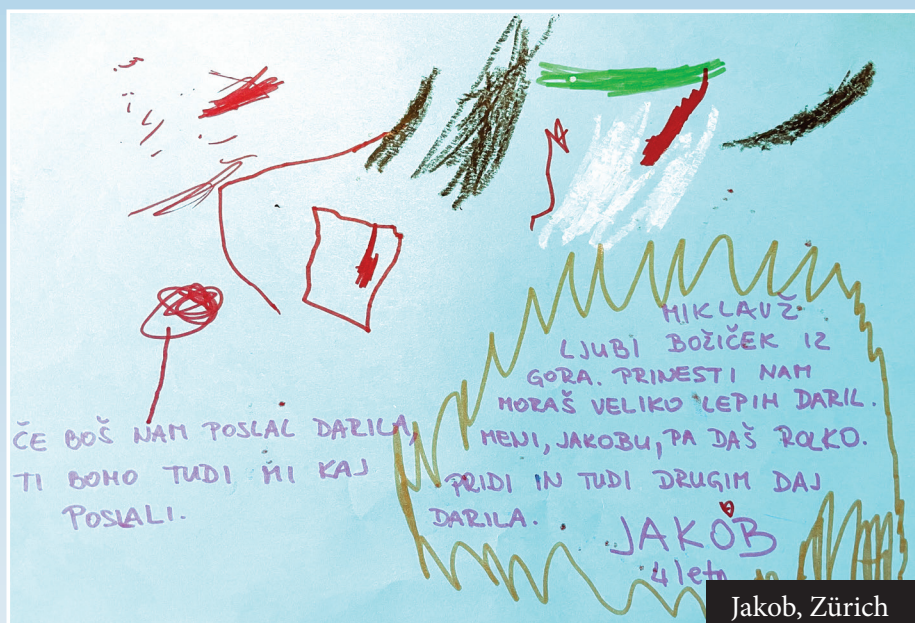
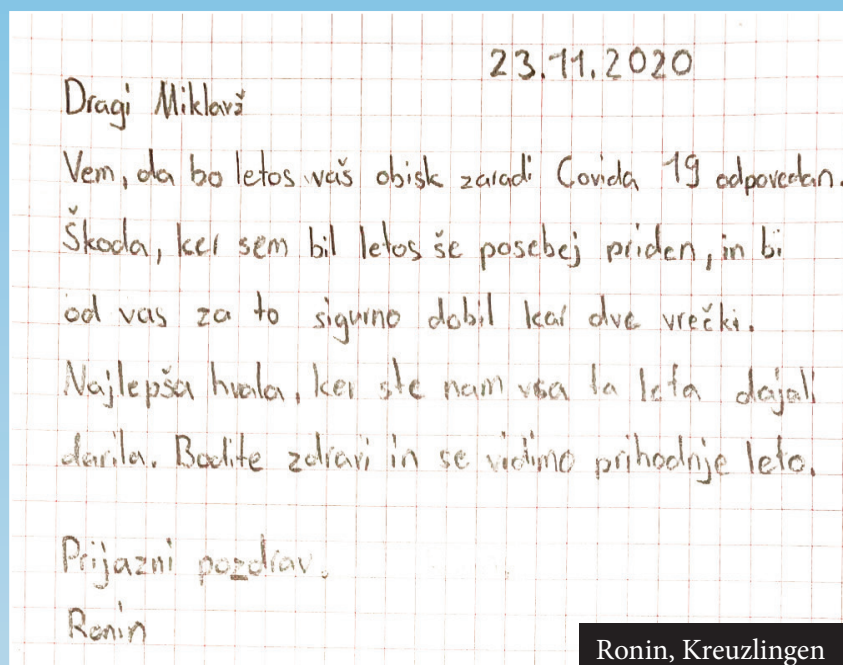
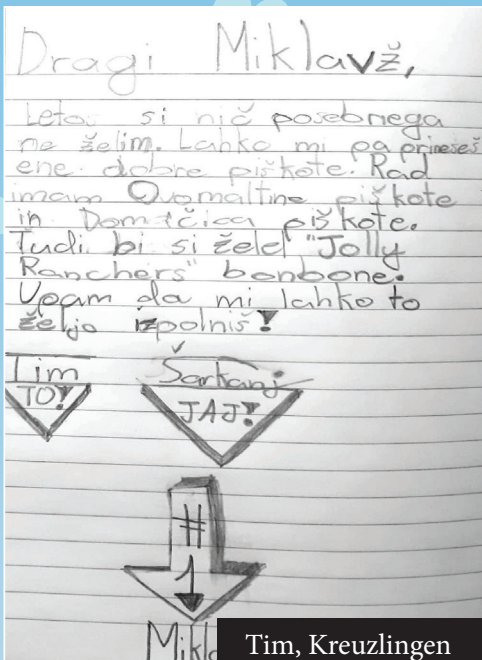

Aline, Bern

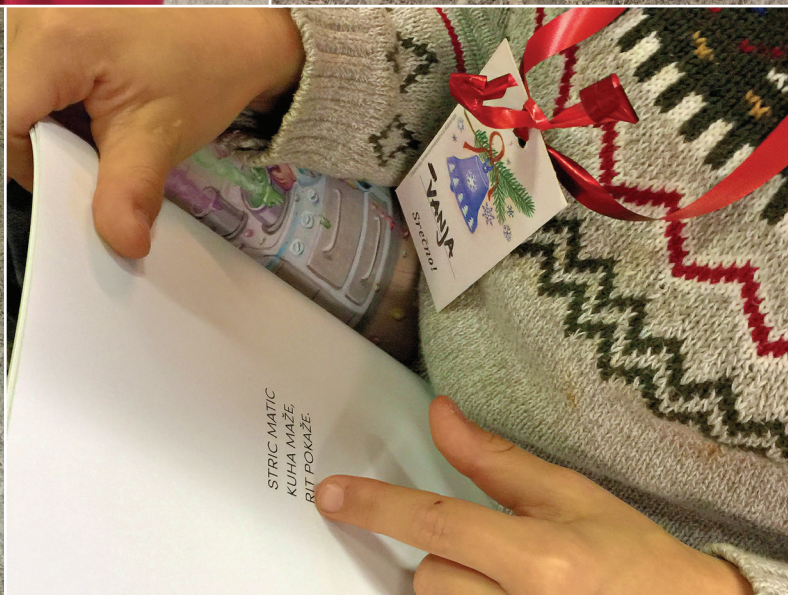
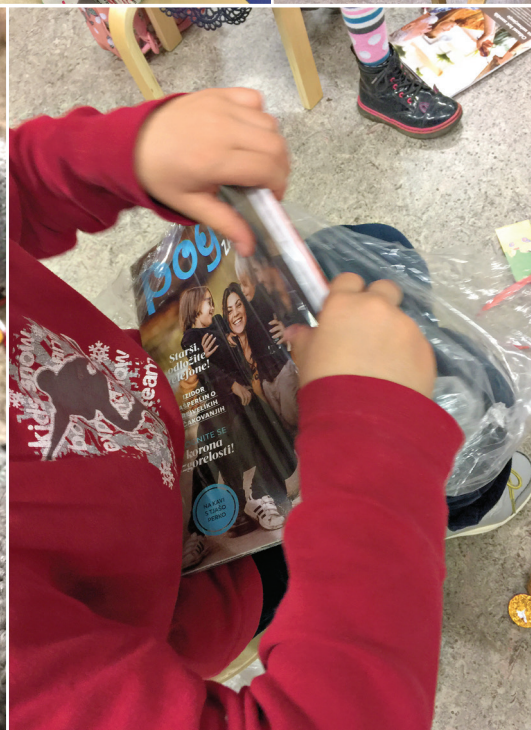
Pisali smo Miklavžu

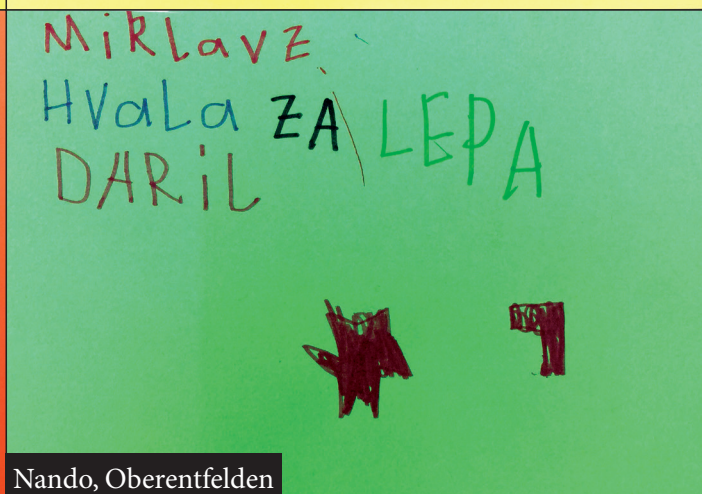
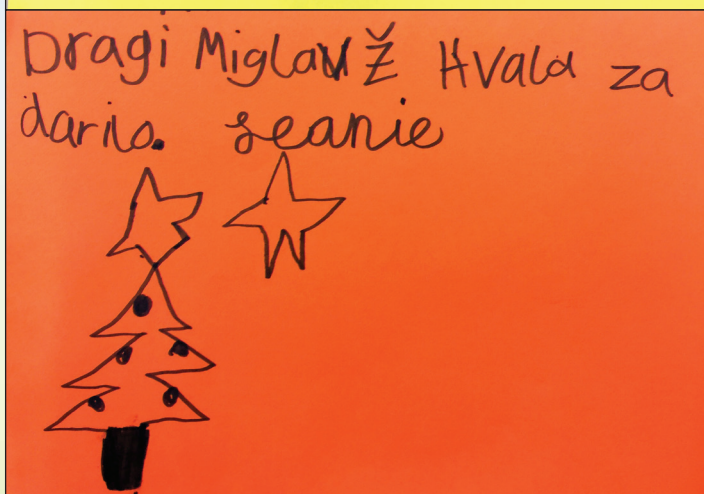
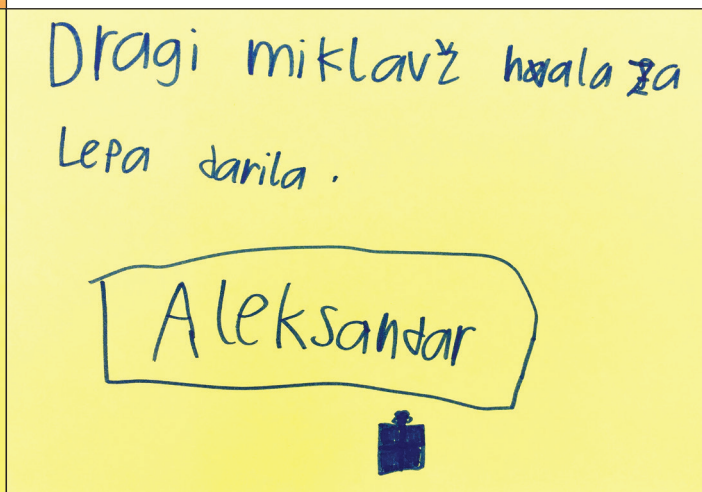
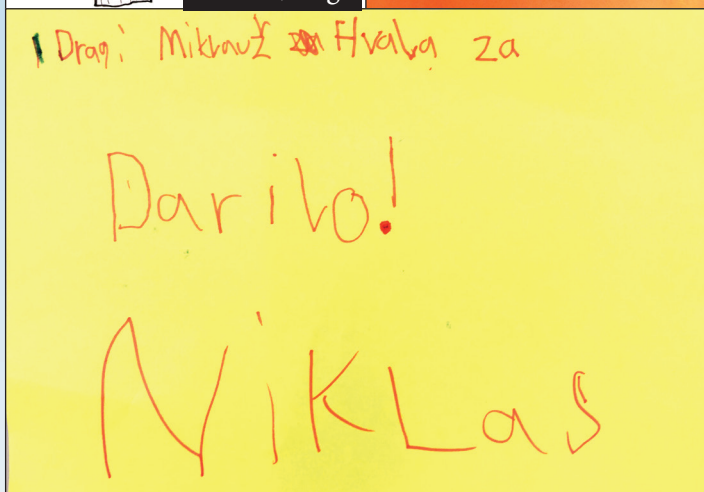
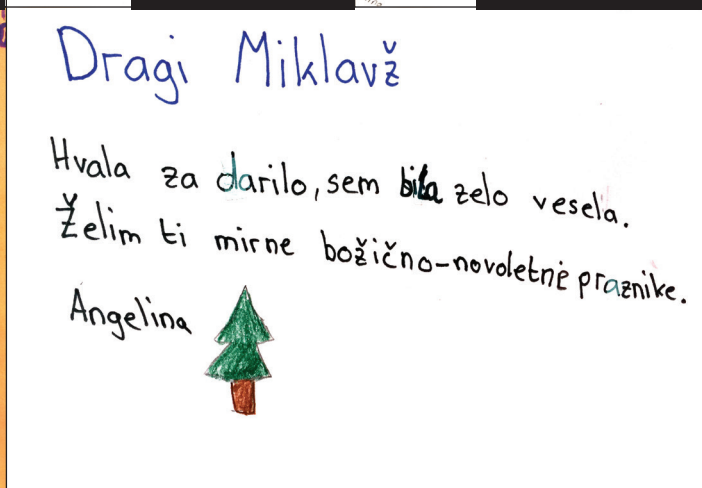
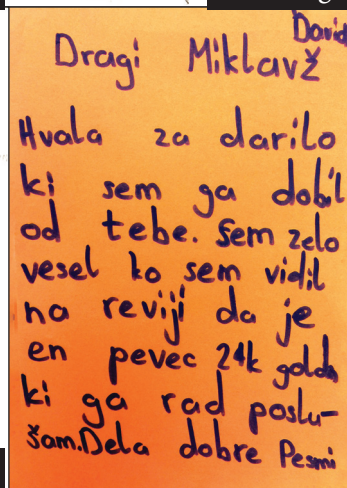
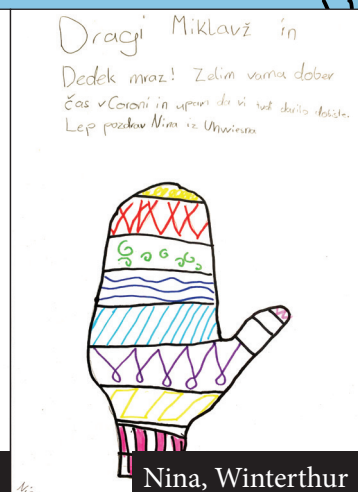

Zahvalili smo se Miklavžu

Veliki in mali prešernovi vajenci

Vanja, Basel

Spomin na Franceta Prešerna so učenci počastili s pisanjem pesmi. Ustvarili so tudi likovna dela. Program smo pripravili skupaj z učenci, ki se slovenščino učijo v Bosni in Hercegovini. Povezali smo se z tamkajšnjo učiteljico Barbaro Hanuš.

Čestitke Jakobu Zajcu in Nicku Lahusenu za sodelovanje na natečaju slovenskih osnovnošolcev Festivala Pranger - program Ela, med katerimi je usvojil Tai Stubičar posebno nagrado za najboljšo otroško pesem. Čestitam!

Kiara, Basel

Rajko Tekalec

Matic, Basel

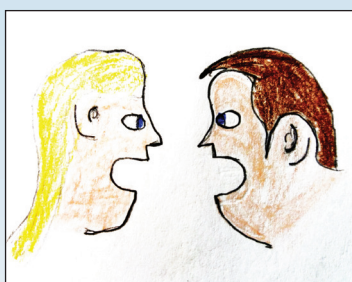
Sonce

Sonce,
toplo, rumeno,
okroglo in ljubeče.
Sonce,
on nas ogreje,
on nas razveseli,
on vedno sije.
Sonce,
okroglo in ljubeče,
toplo, rumeno.

Leonie, Winterthur

Prepir

Prepir,
meddržavni, meddružinski,
grozovit ter napet.
Prepir,
on preplavi vsem ljubi mir,
on razdvoji naš ljubi svet.
Prepir,
grozovit ter napet,
meddržavni, meddružinski,
grozovit in napet.

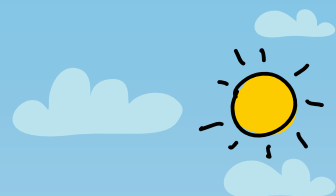
Jakob, Luzern

Sonce

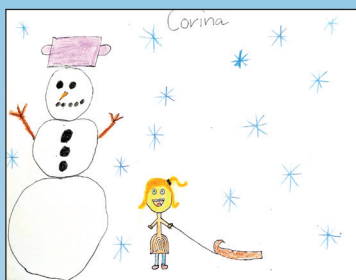

Sonce,
svetlo, rumeno,
veliko in okroglo.
Sonce,
on nam daje luč,
on pomaga,
okrog njega se vrtimo mi.
Sonce,
veliko in okroglo,
svetlo, rumeno.

Leoni, Embrach

Dan

Dan,
sončen, deževen,
lep in srečen.
Dan,
on me osrečuje,
on obdaruje,
on je vedno poln šole.
Dan,
lep in srečen,
sončen ali deževen.

Corina, Embrach

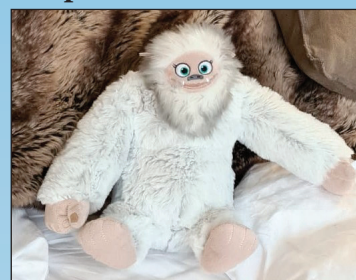
Sneg

Sneg,
mehak, bel,
mrzel in lep.
Sneg,
on je leden,
na njem se sankamo,
njega se vedno razveselimo.
Sneg,
mrzel in lep,
mehak, bel.

David, Embrach

Gospod Nevio

Gospod Nevio,
Bel, lahek,
prijazen in z belimi očmi.
On se igra z lisico.
on je kosilo.
Gospod Nevio,
z modrimi očmi,
bel in lahek,
prijazen,
on je kosilo.

Ben, Zug

Zvonček

Zvonček,
lep, majhen in bel,
z zelenimi listi.
Zvonček,
on pokuka iz snega,
Ga toplo sonce obda.
Zvonček,
z zelenimi listi
kuka iz snega.

Sienna Liv, Embrach

Floki

Floki,
Mehak, skuštran,
Črn in bel.
Floki,
On je smešen, in igriv,
On je nagajiv in
Vedno razigran.
Floki,
Črn in bel,
mehak in skuštan.

Aleandra, Embrach

Avto Strela

Avto Strela,
on je moder, zelen in or-
anžen, velik,
z rumeno strelo.
On je močan, glasen in
najhitrejši.
On vozi reli pilota.
On vedno zmaga.
Avto Strela,
oranžen in velik,
moder, zelen.

Leon, Embrach

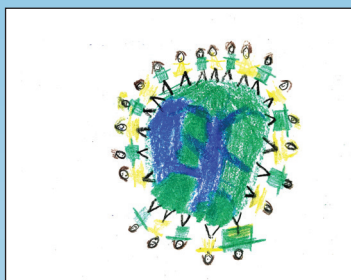
Avtobus

Avtobus,
velik, zelen,
rdeč in moder.
Avtobus,
on se vozi,
on prehiteva
on vedno čaka.
Avtobus,
rdeč in moder,
velik, zelen.

Mark, Embrach

Svet

Svet,
vrteč, žareč,
zelen in moder.
Svet,
on je prostor za življenje,
on nam da družino,
sošolce, prijatelje,
on nam da vedno zrak za
dihanje.
Svet,
zelen in moder,
on je prostor za življenje.

Matevž, Luzern

Narod

Narod,
velik in pomemben,
različen in borben.
Narod,
on raste,
on se bori,
on bo za vedno obstajal.
Narod,
različen in borben,
velik, pomemben.

Tai, Winterthur

Otger

Otger,
lušten, ima blond lase,
prijazen in nasmejan.
on zamenja Pokemon,
on se z mano pogovarja.
Otger,
prijazen in nasmejan,
lušten, ima blond lase.

Tristan, Zug

Sonce

Sonce,
sijoče, vroče,
okroglo in rdeče.
Sonce,
on nam daje toploto,
on nam daje svetlobo,
on vedno sije.
Sonce,
okroglo in rdeče,
sijoče in vroče.

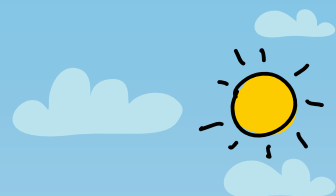
Nina, Winterthur

Svet

Svet,
okrogel, moder,
zelen in lep.
Svet,
on se vrti,
on živi,
on nas vedno hrani.
Svet,
Zelen in lep,
okrogel, moder.

Nick, Winterthur

Plastelin

Plastelin,
mrzel, trd,
topel in mehak.
Plastelin,
iz njega naredim palačinke,
torto in mafne.
Včasih nastane špaget in
včasih kravica.
Plastelin,
topel in mehak,
mrzel in trd.

Lana, Luzern

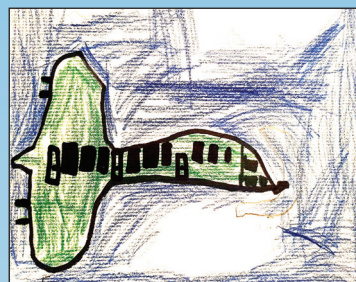
Tedi

Tedi,
lep, mehak,
moj in pisan.
Tedi,
on zveni, on je medvedek,
z njim se vedno pocrklijam.
Tedi,
moj in pisan,
lep, mehak.

Eva, Embrach

Letalo

Letalo,
Belo, modro,
Ogromno, zeleno.
Letalo,
On leti, prevaža ljudi,
On vedno srečuje druga
letala.
Letalo,
Ogromno, zeleno,
Belo in modro.

Mark, Luzern

Zajčica

Zajčica,
najljubša, dišeča,
malo trda in prijazna.
Ona ima za prijatelja
medveda Frankota in
Andrejkota medota.
Zajčica,
malo trda in prijazna,
ona ima prijatelje.

Leo, Zug

Gorila Igor

Gorila Igor,
Črn in velik
S črnimi očmi.
Gorila Igor,
On se igra z opicami,
On je banane.
Gorila Igor,
S črnimi očmi,
Črn in velik.

Igor, Embrach

Knjige

Knjige,
nemške, slovenske,
super in zanimive.
One zabavajo,
one tudi učijo.
Knjige,
super in zanimive,
nemške in slovenske.

Max, Zug

Povodni mož v Švici

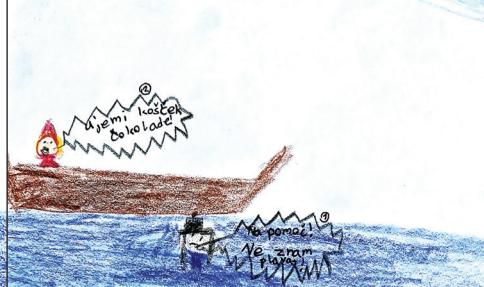
Napisali in narisali:

Jakob, Leoni, Matevž, Nick in Nina ter Tai
(Winterthur, Embrach, Luzern)

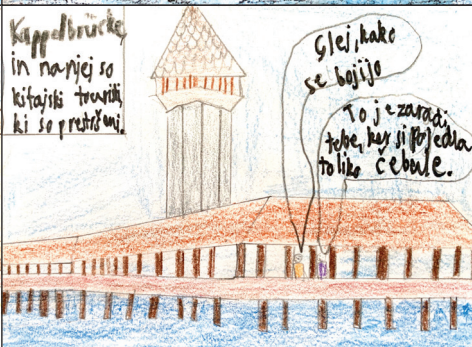

Neko popoldne na Züriškem jezeru.

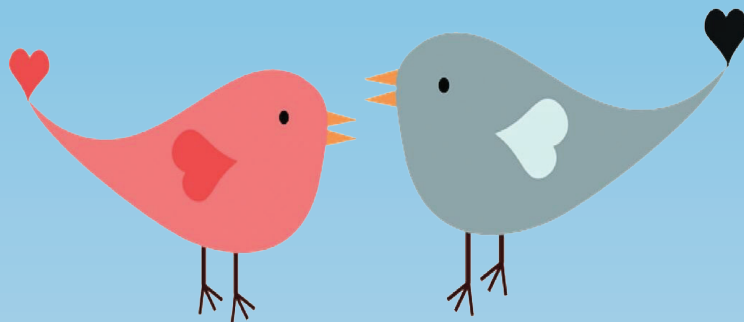
Lekcija o čokoladi.

Vlak iz Luzerna drvi proti Ljubljani.

Gregorjevo

Šega spuščanja luči po vodi je najbolj znana na Gorenjskem, kjer je tradicija še posebej živa. Kraji kot so Tržič, Kropa, Kamna Gorica in Železniki so bili kraji znani po številni obrti, še posebej čevljarški, drugje po Gorenjskem pa tudi krojaški, šiviljski in kovaški. Ko obrtniki niso več potrebovali luči, so po rekah spuščali barčice,

v Železnikih so po Selški Sori spuščali deščice, na katere so dali nekaj smole in jo zažgali. Tudi v Švici, Avstriji in Lihtenštajnu so otroci izdelali gregorčke, hkrati pa nismo pozabili na slovenski rek, da se ptički ženijo na gregorjevo, ko lahko opazimo tudi »tičjo svatbo«. Na ta dan so imeli ptički svojo 'ohcet', dobrote s ptičje ohceti pa so ostale v grmovju, kjer so jih otroci lahko poiskali in se posladkali.

Rajko Tekalec

Aleandra, Embrach

David, Embrach

Corina, Embrach

Eva, Embrach

Nick, Nina, Winterthur

Leon, Embrach

Leoni, Embrach

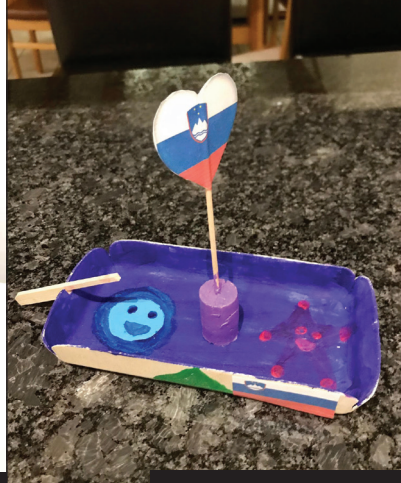
Max, Leo, Zug

Nik, Embrach

Pija Šturbej, Luzern

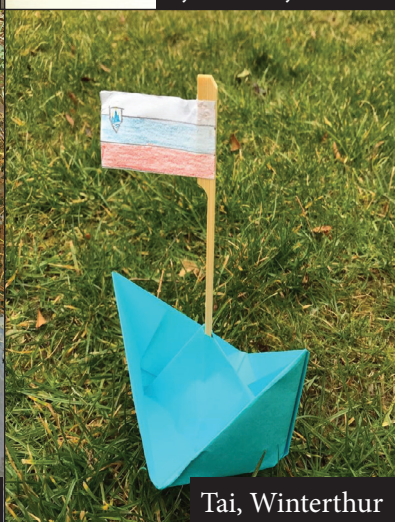
Sienna Liv, Embrach

Tinaj Ti Boy Junik,
Jarin, Feldkirch

Toni, Feldkirch

Tai, Winterthur

Lana, Luzern

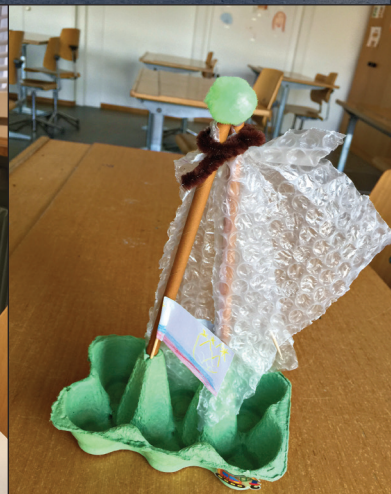
Aleksandar, Oberentfelden

Alexia, Baden

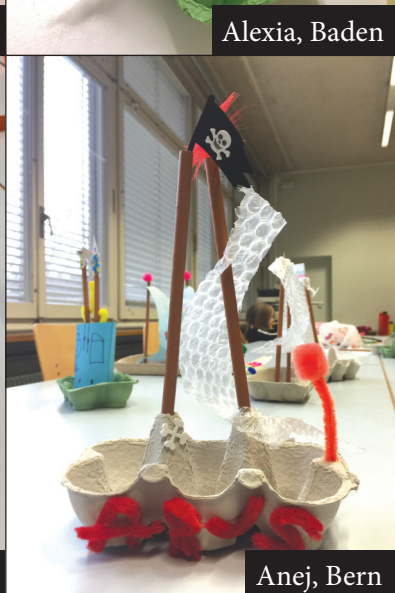
Aline, Bern

Alvaro, Liestal

Anaja, Bern

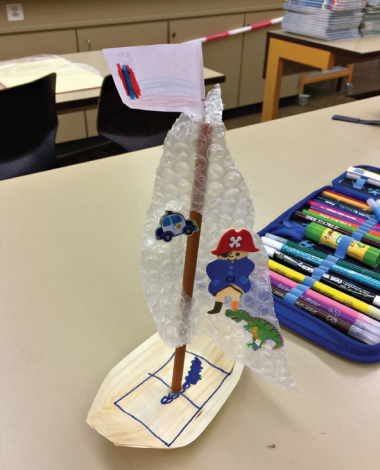
Anej, Bern

Cary, Basel

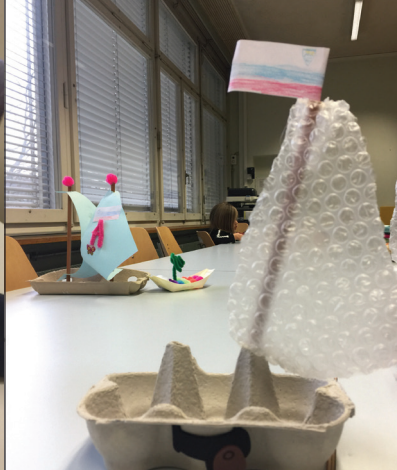
David, Oberentfelden

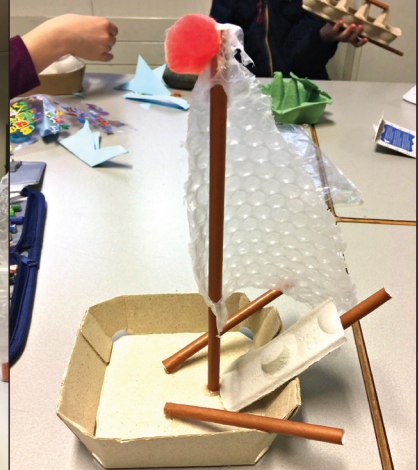
Eloy, Oberentfelden

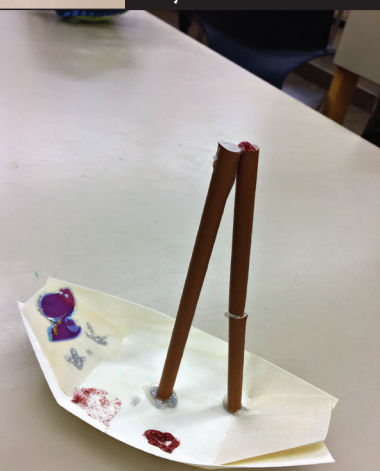
Filip, Oberentfelden

Lukas, Bern

Jakob, Basel

Kali, Oberentfelden

Kiara, Basel

Leano, Oberentfelden

Leonie, Oberentfelden

Liam, Baden

Matej, Baden

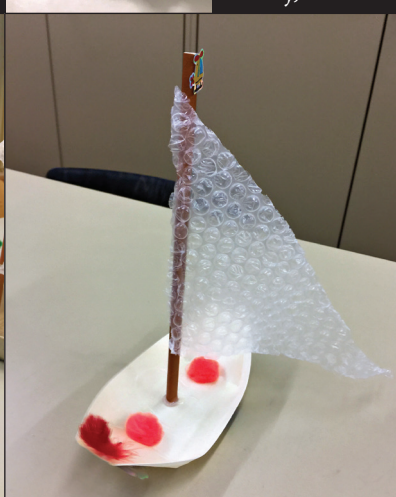
Matteo, Oberentfelden

Matic, Basel

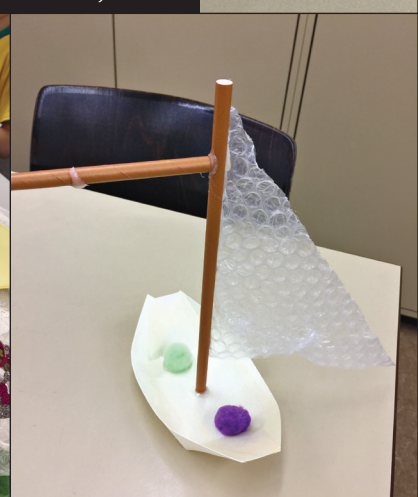
Najla, Bern

Nando, Oberentfelden

Neil, Baden

Nikola, Oberentfelden

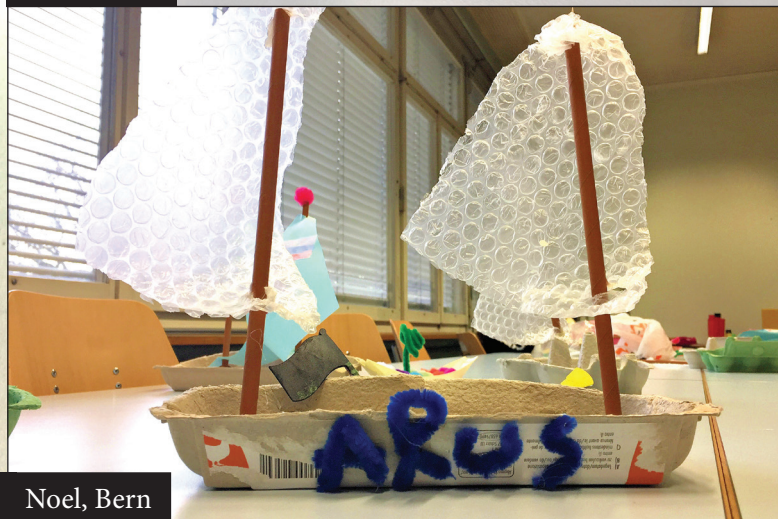
Rhys, Basel

Vanja, Basel

Aline, Bern

Noel, Bern

Niklas, Oberentfelden

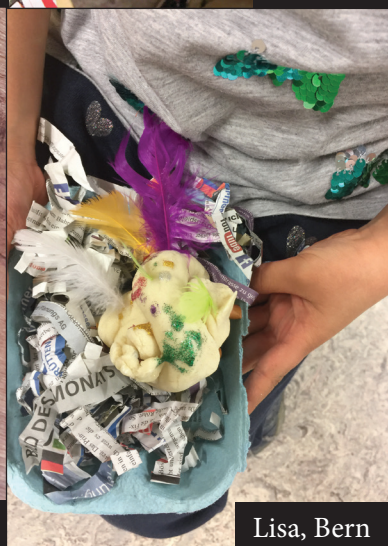
Noel, Bern Noel, Bern

Filip, Oberentfelden

Najla, Bern

Lisa, Bern

Vanja, Basel

Aleksandar, Oberentfelden

Alexia, Baden

Aline, Bern

Alvaro, Liestal

Anaja, Bern

Niklas, Oberentfelden

Baden

Cary, Basel

David, Oberentfelden

Eloy, Oberentfelden

Gian, Baden

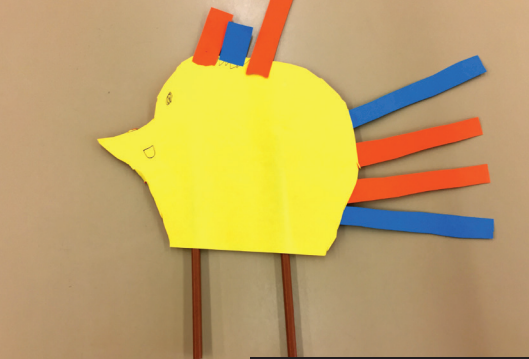
Kiara, Bern

Kali, Oberentfelden

Kiara, Basel

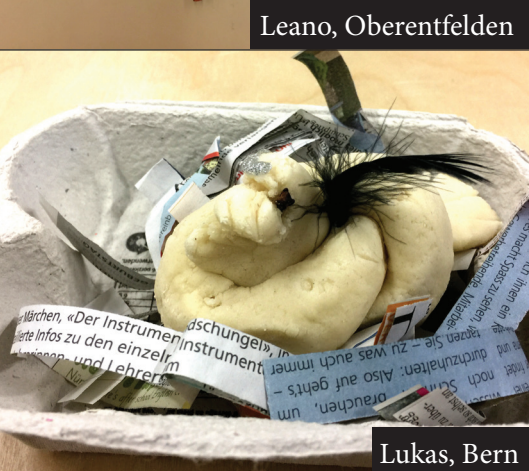
Leano, Oberentfelden

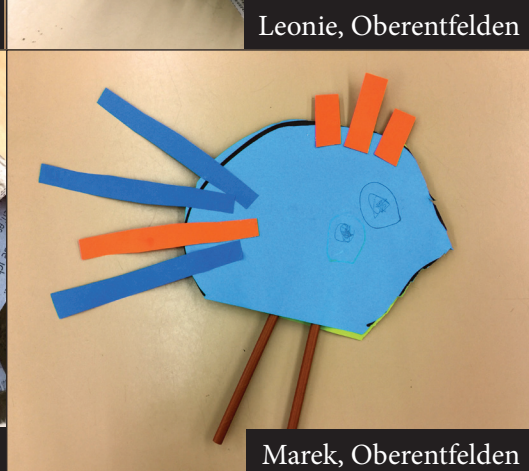
Leonie, Oberentfelden

Liam, Baden

Lukas, Bern

Marek, Oberentfelden

Matej, Baden

Matic, Basel

Matteo, Oberentfelden

Naja, Bern

Nando Oberentfelden

Neil, Baden

Nikola, Oberentfelden

Jakob, Basel

Anej, Bern

Ela in Lara, Zürich

Kreuzlingen

Ela, Zürich

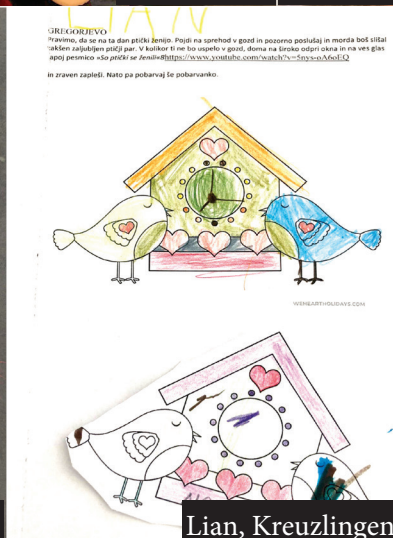
Ela in Lara, Zürich

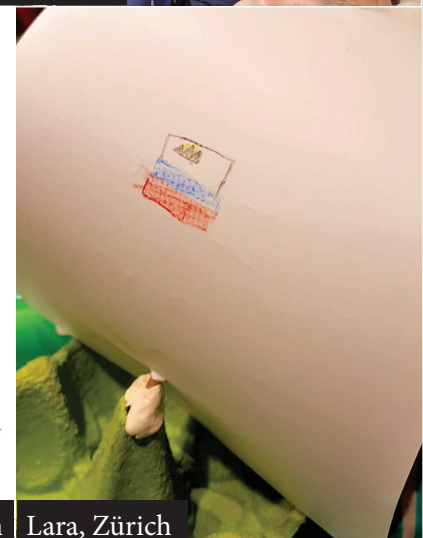
Luka in Lara, Zürich

Lian, Kreuzlingen

Lian, Kreuzlingen

Lara, Zürich

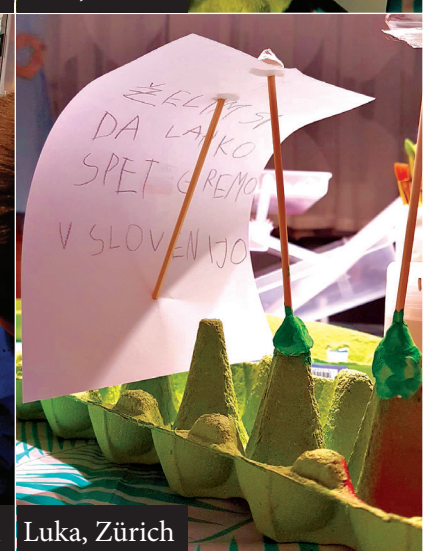
Luka, Zürich

Luka, Zürich

Luka, Zürich

Luka, Zürich

Pika Nina, Rapperswil

Ronin in Yuna, Rapperswil

Gregorjevo je praznik zaljubljenec.

Nekoč so dekleta gledala v nebo. Prva ptica, ki jo je dekle videlo, je

pokazala, kakšen bo njen mož.

Gregor je bil papež. Rojen v Rimu.

Na Gorenjskem spuščajo v vodo barčice in hišice.

Ronin, Rapperswil

Tim, Rapperswil

Tim, Rapperswil

SO PTIČKI SE ŽENILI

So ptički se ženili pro beli Ljubljani
al je čudo al je čudo, čudo mora bit.

Se ščinkavec je ženil,
za ženo vzel je ščinkavko,
al je čudo al je čudo, čudo mora bit. 2 X
Komar je z muho plesal,
da ves se sret je tresel,
Al je čudo al je čudo, čudo mora bit. 2x

Zala, Zürich

SO PTIČKI SE ŽENILI

So ptički se ženili pro beli Ljubljani
al je čudo al je čudo, čudo mora bit.

Se ščinkavec je ženil,
za ženo vzel je ščinkavko,
al je čudo al je čudo, čudo mora bit. 2 X

Komar je z muho plesal,
da ves se sret je tresel,
Al je čudo al je čudo, čudo mora bit. 2x

Se muha je napila,
si nogo je zlomila,
al je čudo al je čudo, čudo mora bit. 2 X

Pa grejo po padarja, po jurja žnobljarja,
al je čudo al je čudo, čudo mora bit. 2 X

Še preden ta priteče,
že muhi kri odteče,
al je čudo al je čudo, čudo mora bit.
Čudo mora bit.

Gregorjevo je praznik zaljubljenec.

Nekoč so dekleta gledala v nebo. Prva ptica, ki jo je dekle videlo, je

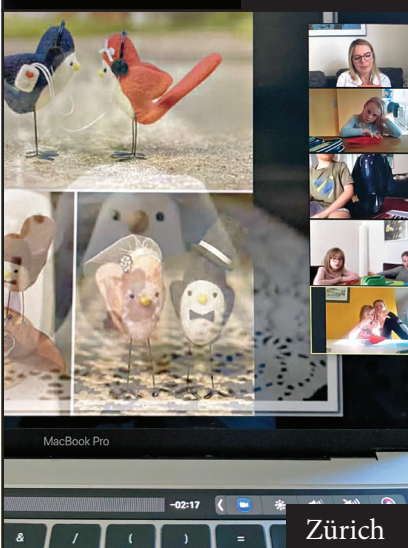
pokazala, kakšen bo njen mož.

Gregor je bil Papež. Rojen v Rimu.

Na Gorenjskem spuščajo v vodo barčice in hišice.

Yuna, Rapperswil

Ronin, Rapperswil

Zürich

Yuna, Rapperswil

Yuna, Rapperswil

Slovenski otroci vabijo 2021 in 30. rojstni dan Slovenije

*Vse najboljše za te,
vse najboljše za te,
vse najboljše, draga Slovenija,
vse najboljše za te.
(ameriška ljudska)*

S to pesmijo smo 6. junija 2021 otvorili naš tradicionalni, letos virtualni dogodek, Slovenski otroci vabijo 2021 in ga polepšali s tortami, ki so jih v različnih oblikah in tehnikah ustvarili naši učenci pri dopolnilnem pouku slovenščine. Na začetku prireditve nas je pozdravila predsednica Združenja staršev Martin Krpan Špela Hafner Kalan. V imenu organizatorja in financerja dopolnilnega pouka slovenščine, Ministrstva RS za izobraževanje, znanost in šport ter Zavoda RS za šolstvo pa v nadaljevanju še Roman Gruden.

Ker je letos za Slovence prav posebno leto, saj Slovenija 25. junija praznuje svoj 30. rojstni dan, smo prireditev posvetili prav njej. Otroški program je bil obarvan z recitacijami, ljudskimi pesmimi in plesi o Sloveniji, ki smo jih spoznavali pri pouku in v okviru projekta An duj tartanuj. Pripravili smo ga skupaj z

učenci DPS, učiteljki Anja Dobrovč, Jasmina Lepoša in Rajko Tekalec.

Glavna zvezda nedeljskega popoldneva je bil gost iz Slovenije, pisatelj in prevajalec Boštjan Gorenc - Pižama. Predstavil se je s svojim zanimivim in poučnim programom v katerem je prebral slikanico Kaj se skriva očku v bradi, nas zabaval s pripovedovanjem o svojih življenjskih prigodah in nas s stripom Šnofijeva družina popeljal na prijetno, s humorjem obarvano potovanje po Sloveniji. Za zaključek pa je Pižama otrokom pripravil kviz v katerem jih je povprašal o glavnih značilnostih Slovenije. Najhitrejši so za svoje pravilne odgovore prejeli lepe nagrade.

Velika zahvala vsem, ki ste pomagali soustvarjati dogodek in vsem, ki ste se dogodka udeležili. Prav posebna zahvala pa Uradu vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu, ki je ta dogodek finančno podprl in nam vsem omogočil prijetno druženje. Združenju Martin Krpan pa hvala za organizacijo.

Anja Dobrovč

ELA

Ela, Zürich

ANTONI, 6

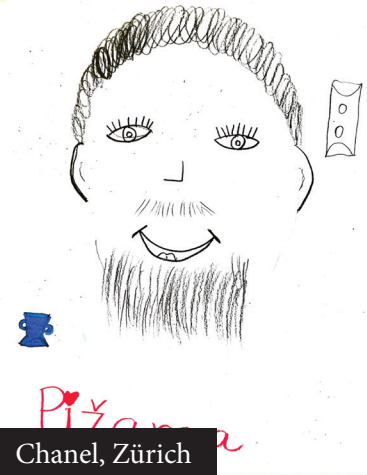
Antoni, Zürich

LUKA, 6

Luka, Zürich

CHANEL

Chanel, Zürich

PIZAMA

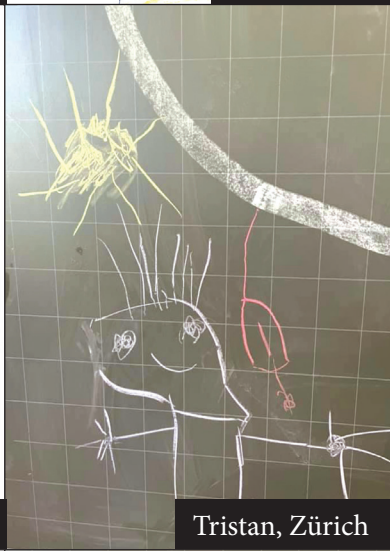

Kiara, Zürich

PIZAMA

Lana, Zürich

Tristan, Zürich

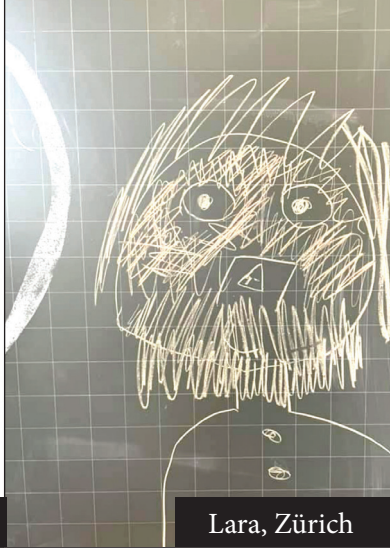
Nikolai, Zürich

Noah, Zürich

Zala, Zürich

Lara, Zürich

Tristan, Zürich

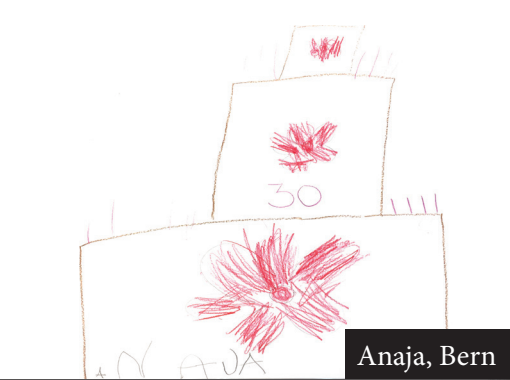
Aline Bern

Aline

Alvaro, Liestal

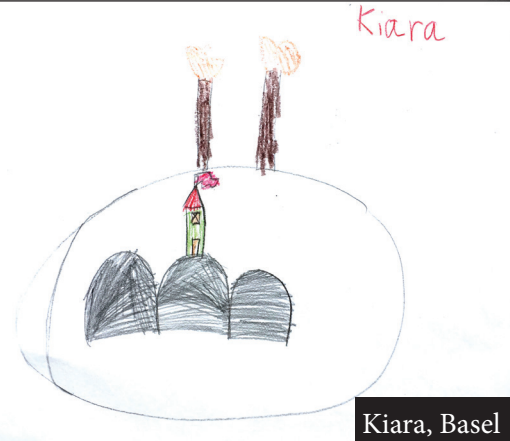
Anaja, Bern

Kiara, Bern

Giam, Baden

Kiara, Basel

Liam, Baden

Lisa, Bern

Matej, Baden

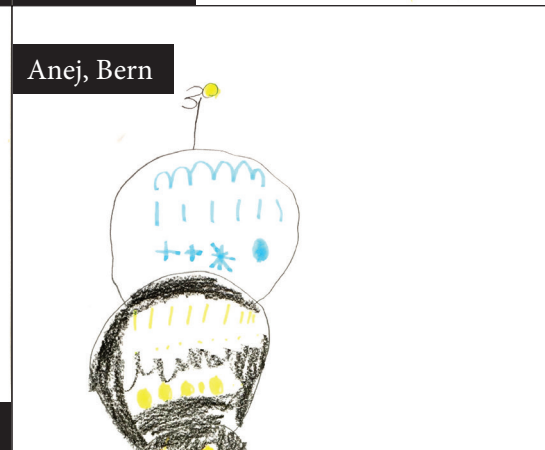
Naja, Bern

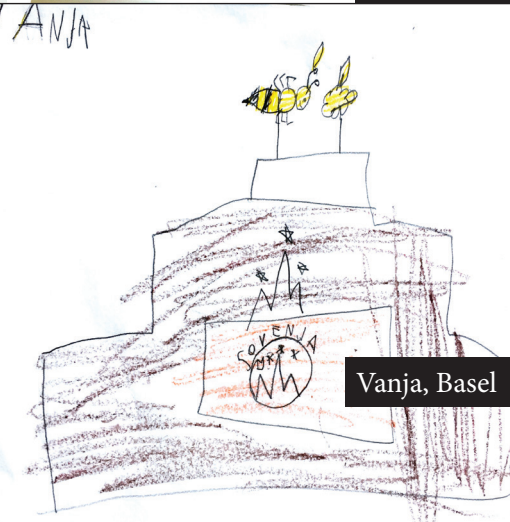
Najla, Bern

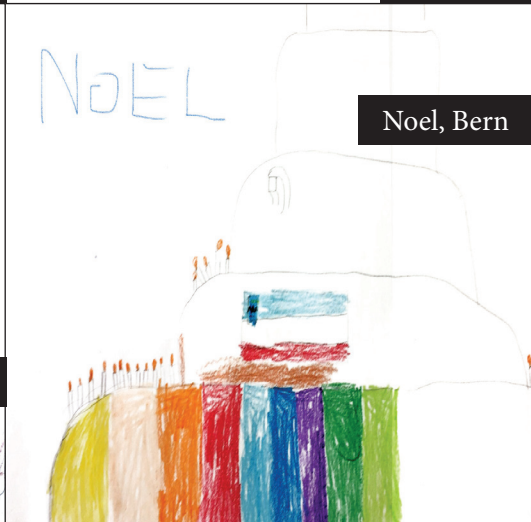
Niel, Baden

Anej, Bern

Vanja, Basel

Noel, Bern

ANEJ

Dragi otrok in otrokinje!

Tako nas pozdravi trenutno najbolj popularen slovenski pisatelj in prevajalec Boštjan Gorenc. Morda ste skomignili z rameni: Ah, ne poznam. Če vam povemo, da smo se pogovarjali s Pižamo, vas bo večina prepoznala velikega, bradatega, nasmejanega in vedno zanimivega ustvarjalca s sončne strani Alp. Slovenski osnovnošolec ne more mimo njegovih knjig, stripov ter pesmi, ki jih vsaj enkrat ne sreča v berilu ali v reviji Pil ali celo na televiziji. Letos smo se z njim virtualno srečali tudi učenci dopolnilnega pouka v Švici, Lihtenštajnu in Avstriji. Po njegovem nastopu smo ga pocukali za rokav, ups, za brado.

Kje ste rojeni, kam ste hodili v šolo? Ste jo imeli radi?

Rodil sem se v Kranju, v šolo pa sem hodil v Stražišče, manjši kraj tik na obrobju mesta. Šolo sem imel rad in sem se aktivno vključeval v razne krožke, s katerimi sem razvijal svoje talente. Med drugim sem hodil k naravoslovnemu krožku, kjer smo iskali minerale in fosile. To je čisto v drugo smer od

mojega sedanjega delovanja, a sem prav po zaslugi tega krožka videl kar nekaj koticov Slovenije, ki jih sicer nikdar ne bi obiskal.

Katere predmete ste imeli najraje?

Najraje sem imel slovenščino, angleščino in matematiko. Nisem pa maral fizike. Nikoli nisem razumel, zakaj bi kdo hotel nastaviti klado sredi klanca. Saj se lahko kdo še spotakne!

Zakaj so vas v šoli klicali Pižama?

Ker sem nekoč v šolo prišel v trenirki in se je nekdo spomnil, da je podobna pižami. Tega vzdevka nekaj let nisem maral, potem pa sem ga vzel za svojega.

Kaj ste si želeli postati?

Spomnim se, da sem v prvem razredu v zvezek napisal, da bom poleti zidal, pozimi pa smučal. To se je kmalu spremenilo. Na koncu osnovne šole sem mislil, da bom postal učitelj ali novinar. Zanimalo me je oboje. Tudi pri predmetih nisem bil izbirčen. Učil bi angleščino ali matematiko.

Koliko poklicev imate? Kaj vse počnete?

Kaj delate najraje izmed vsega?

Zdi se mi, da imam samo en poklic in to je igranje z jezikom. Vse, kar počnem, je povezano z jezikom, ki ga že od malih nog rad raziskujem in ga skušam krotiti, da se obnaša, kot jaz želim. Pisanje imam rad, ker nihče ne omejuje moje domišljije. Prevajanje je ravno nasprotno fino, ker mi ni treba tuhtati, kaj naj napišem, ampak samo predstavljam besede in pomene v drug jezik. Nastopanje pa s seboj prinaša takojšen odziv publike, brez katerega ne gre.

Zakaj ste hoteli postati pisatelj?

Pisanje se je pravzaprav zgodilo skorajda spotoma. Vedno sem rad bral in na neki točki se začneš spraševati, ali znaš tudi sam sestaviti zgodbo. Včasih sem pisal bolj za odrasle, zadnjih deset let pa predvsem za otroke in mladino.

Kje dobiš ideje za pisanje? Je težko najti navdih? Koliko časa traja en strip za PIL?

Ideje so povsod. Včasih je to beseda, ki se ti v možganih malce čudno obrne.

Včasih je kak prizor, ki ga zagledaš na ulici. Včasih pa se v mislih zaiskri in zgodba je rojena. Navdih večinoma je, težje je najti dovolj volje, da vse zapišeš, hehe. Pilov strip ustvarja skupaj z Matejem de Ceccom. Srečava se enkrat mesečno in običajno potrebujeva kaki dve uri, da nastaneta dve strani. Seveda je to zgolj skica, Matej mora potem še kar nekaj časa doma risati, jaz pa pilim besedilo.

Koliko let že pišete zgodbe? Koliko knjig, stripov ste že napisali?

iZgodbe sem začel pisati že v šoli, bolj zares pa zadnjih dvajset let. Napisal sem eno knjigo za odrasle, dve slikanici in šest stripov. Se pa ves čas porajajo nove ideje. Trenutno čakam na izid še dveh slikanic.

Kako izgleda vaš delovni dan?

Ko odpeljem sina v šolo, sedem za računalnik in delam. Pišem, prevajam, načrtujem. Razen če nimam nastopa na kakšni šoli. Potem se vozim naokoli in zabavam otroke. Popoldne in zvečer si vzamem čas zase in družino. Če nimam

nastopa 😊 Potem se vozim naokoli in zabavam odrasle.

Ste že bili kdaj v Švici?

Še ne, a upam, da mi kmalu naposled uspe.

Ali vas zanima astronomija? Ali kdaj preberete horoskop?

Čisto nič 😊 Horoskopov ne berem, sem pa kot študent pisal zafrkantske horoskope za študentske revije.

Če bi lahko živeli kjerkoli na svetu, kje bi živeli?

Mislim, da bi ostal v Sloveniji, bi pa rad malo več potoval.

Ali imate radi pico? Katero imate najraje? Kakšna bi bila Pižama pica?

Zelo rad. Najraje kakšno s suho salamo in čebulo. Pižama pica bi morala biti zafrkantska, na njej bi morali biti kaj nepričakovanega. Recimo, da bi bila to pica z žganci, ocvirki in kislim mlekom 😊

Kdo sestavlja vašo družino? Kam greste najraje?

Vsi njeni člani 😊 Najraje se odpravljamo na daljša potovanja, ki nam zadnji dve leti kar manjkajo. Čakamo, da gremo spet enkrat na Islandijo.

Ali radi potujete? Kateri je vaš najljubši kraj v Sloveniji? Zakaj?

Zelo. V Sloveniji sta mi zelo všeč Bohinj in Kranjska Gora, ker so blizu gore, obenem pa imaš dovolj ravnih poti za kolesarjenje.

Ali ste bili že kdaj v Legolandu?

Ne še. Upam pa, da nekoč odpeljem sina.

Slovenija praznuje

Anže, Ženeva

Winterthur

Slovenija ima čisto malo morja. Švicarske in Slovenske gore so skupne. Imenujejo se Alpe. Najvišja gora v Sloveniji je Triglav. Visoka je 2864 metrov. Malo pod Triglavom je planinska koča, kjer lahko kaj popiješ, poješ in prespiš. Na vrhu Triglava stoji Aljažev stolp.

V Sloveniji živi veliko živali: srne, medvedi, volkovi, kozorogi, delfini, muce, kužki, ribe, pujsi, zajci, konji, krave, kokoši, veverice, miške, človeške ribice, raki in lipicanci. Imamo reke in jezera. Skozi Celje teče reka Savinja. Soča je zelo lepa reka. Na Bledu je zelo lepo. Sredi jezera je otok in na njem je cerkev. Do Slovenije je osem ur vožnje, z našim avtom je pa 12 ur ker imamo Teslo in je električen, ampak je fajn, ker se velikokrat ustavimo in kaj pojemo ali pa gremo z mamico nakupovat.

Kiara, Zürich

Slovenija mi je všeč, zato ker je lepa. Všeč mi je, ker smo imeli hišo v Čatežu in smo se lahko šli tam kopat v bazen. Lepo mi je, ko pridem v Slovenijo in vidim babi, dedija, tete ter strice. Slovenija je zanimiva država in ima zanimive stvari.

David, Oberentfelden

V Sloveniji ni prav veliko toplic, ampak tiste katere so, so prav lepe. Naštela vam jih bom nekaj. Nahajajo se v bližini Krškega in Brežic, v bližini Novega mesta, Maribora in Ptuja ter v bližini Gornje Radgone in Murske Sobote itn. Velika zanimivost Slovenije je Planica in njeni smučarski skoki, saj je tam najvišja smučarska skakalnica v Evropi. Postojnska jama je tudi zelo znana v Sloveniji. Tam živi človeška ribica. Ljubljana je glavno in največje mesto Slovenije.

Iva, Oberentfelden

Luzern

Slovenija je lepa država in mi je všeč. Glavno in največje mesto je Ljubljana. Če grem v Slovenijo, grem v Logatec. Tam živi moja babica in tam imam največ sestričen ter malih sestričen. V Logatcu mi je več. Ob nedeljah gremo skoraj zmeraj k maši. Po maši babica skuha govejo juho, ki ji velikokrat sledi krompirček. V Sloveniji sem živela 5 let in sem obiskovala vrtec. Ko bi morala iti v 1. razred, smo se preselili v Švico.

Aline, Bern

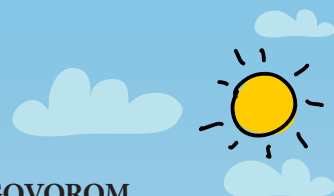
Meni je všeč, da sem se rodil v Kranju in da lahko grem v Kamnik, kjer živita moja babi in dedi. Tam imam svojo sobo, kjer lahko gledam televizijo in uporabljam telefon. Kopat se gremo na kamniški bazen.

Aleksandar, Oberentfelden

V Bernu smo pekli torte

Slovenija

Glavno mesto Slovenije je Ljubljana. V Mariboru je najstarejša vinska trta na svetu.

Če grem jaz v Slovenijo grem zmeraj v švečino ali pa na Pohorje.

V švečini je očetova družina pa na Pohorju mamina.

Na Pohorju živi moja teta, stric in sestrične, pa mamino velik živali, recimo krave, pse, mačke in zajčke.

V švečini imam tudi teto, strica, sestrične in nečakinjo in nečaka. Mi imamo tudi psa, ime mu je Per.

Moja teta mi zmeraj prinese palačinke z čokolado maredi.

Moja velika želja je da bi obiskala Triglav.

Jaz sem že bil v Postojnski jami in na Pljuju...

Naj-lepše v Sloveniji mi je Pohorje.

Angelina, Liestal

KVIZ Z ENIM ODGOVOROM

1. V kateri državi živijo Prekmurci?
2. V kateri državi je mesto Ljubljana?
3. V kateri državi teče reka Sava?
4. V kateri državi pečejo ljudje potico?
5. Katera država izgleda kot kokoš, ko jo pogledaš na zemljevidu?
6. V kateri državi najdemo mesto Piran?
7. Kje se je rodil Aljaž Bedene?
8. Kje leži Postojnska jama?
9. Od kod izhaja Martin Krpan?
10. Kje živijo kurenti?
11. Kje raste najstarejša trta na svetu?
12. Kje so našli najstarejši inštrument?

Yuna in Tim, Rapperswil

Anaja, Bern

Anej, Bern

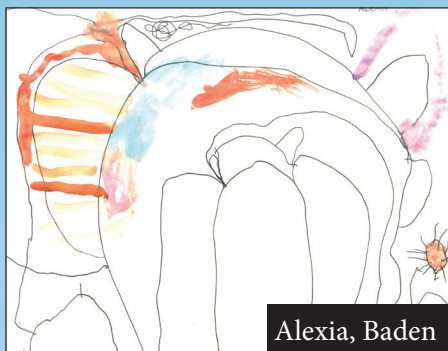
Filip, Oberentfelden

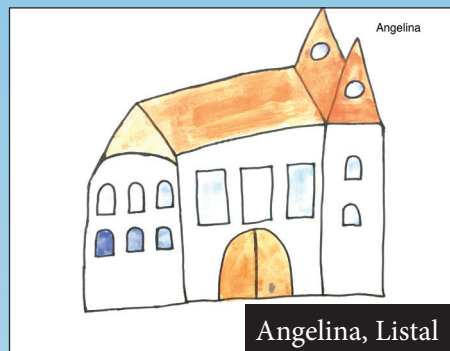
Eloy, Oberentfelden

Aleksandar, Oberentfelden

Alexia, Baden

Angelina, Listal

David, Oberentfelden

Iva, Oberentfelden

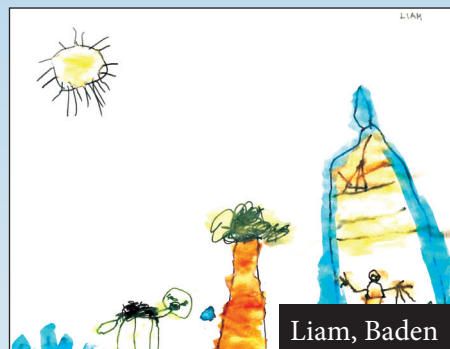
Jakob, Basel

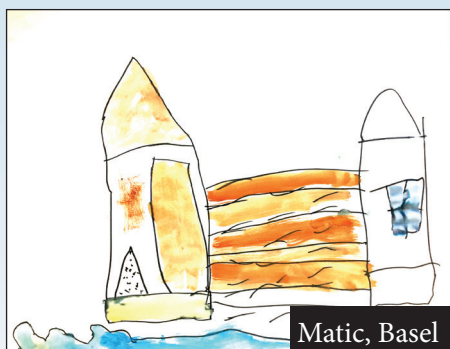
Kali, Oberentfelden

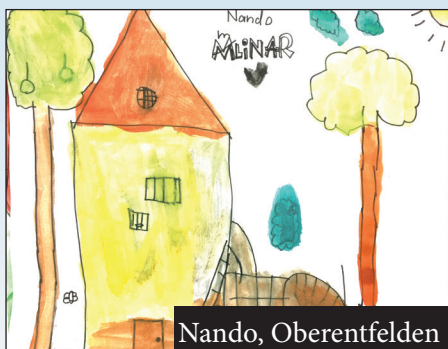
Leonie, Oberentfelden

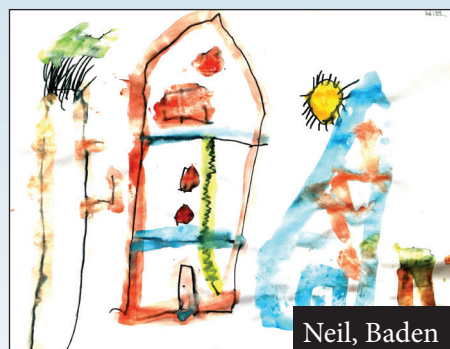
Liam, Baden

Matic, Basel

Nando, Oberentfelden

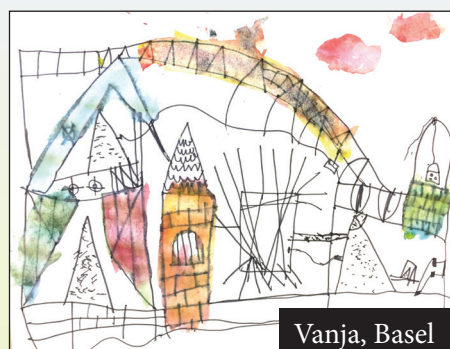
Neil, Baden

Niklas, Oberentfelden

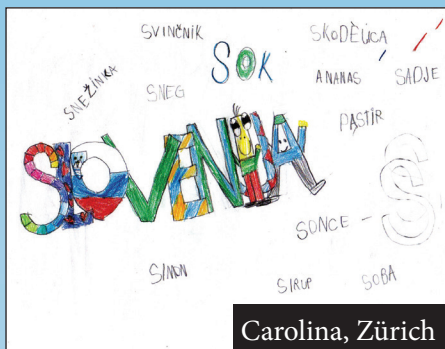
Nikola, Oberentfelden

Vanja, Basel

Alva, Zürich

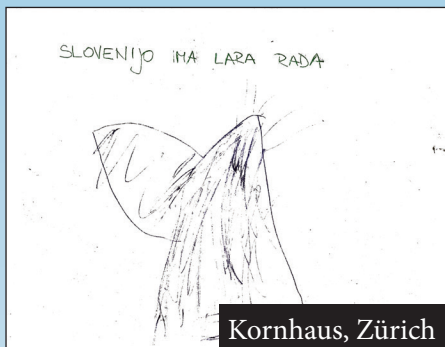
Carolina, Zürich

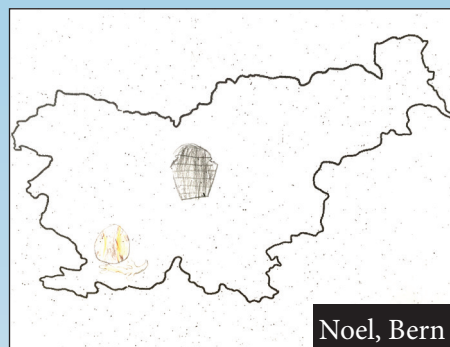
Ela, Zürich

Ela, Zürich

Kornhaus, Zürich

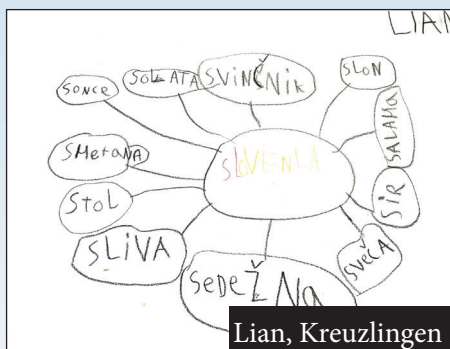
Noel, Bern

Lara, Zürich

Lara, Zürich

Lian, Kreuzlingen

Lian, Kreuzlingen

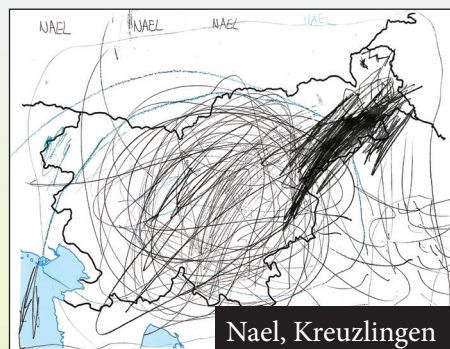
Luka, Zürich

Luka, Zürich

Luka, Zürich

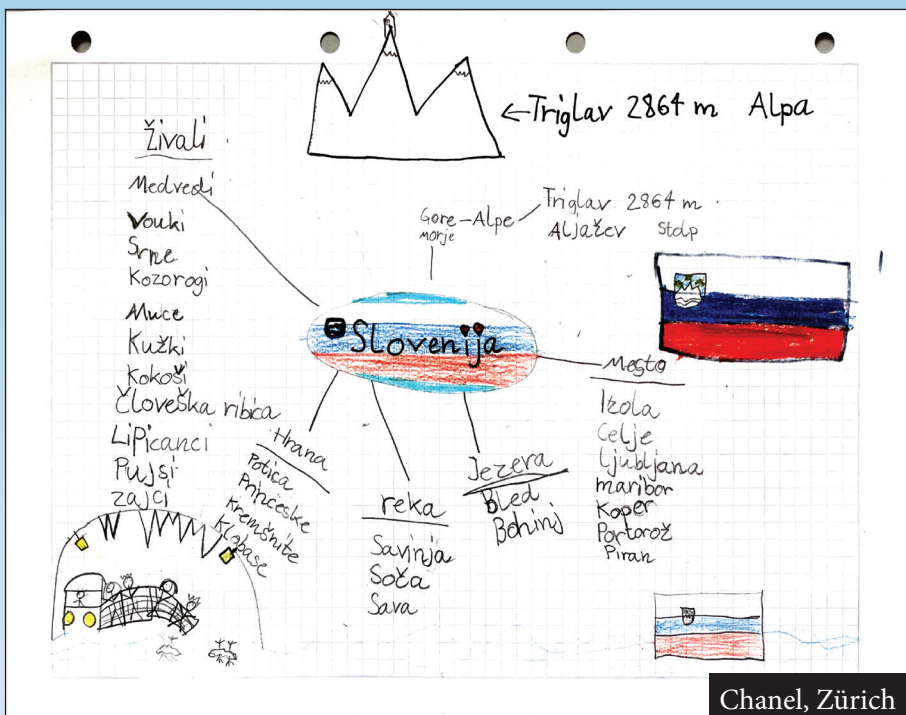
Nael, Kreuzlingen

Nikolai, Zürich

Noah, Zürich

Chanel, Zürich

Ela, Zürich

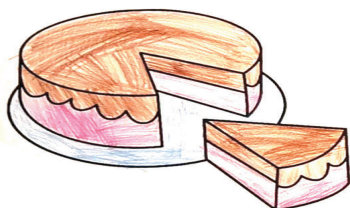
Tia, Kreuzlingen

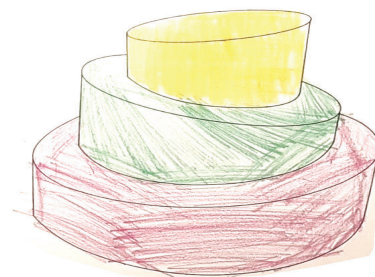
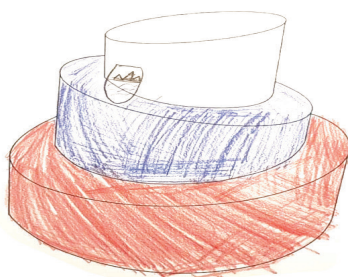
Tristan, Zürich

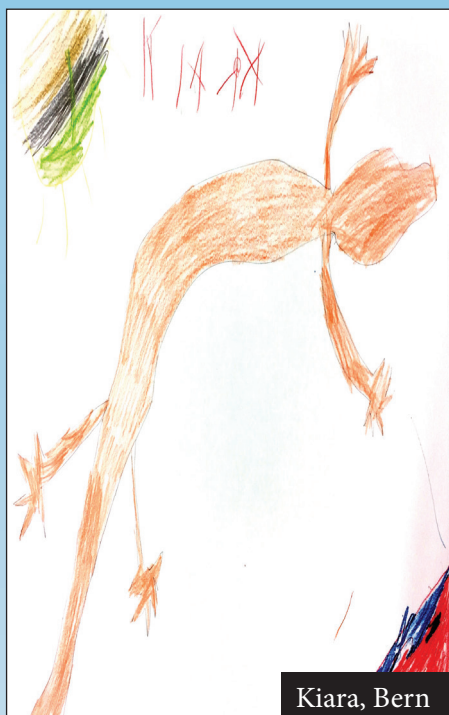
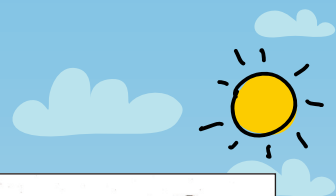

Zürich

Zürich

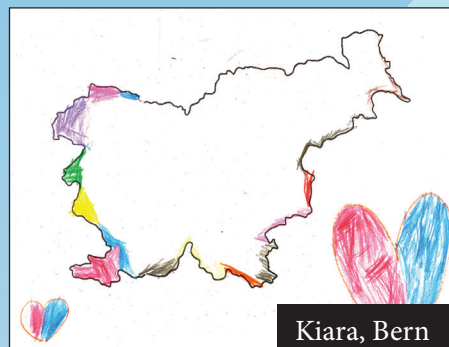

Kiara, Bern

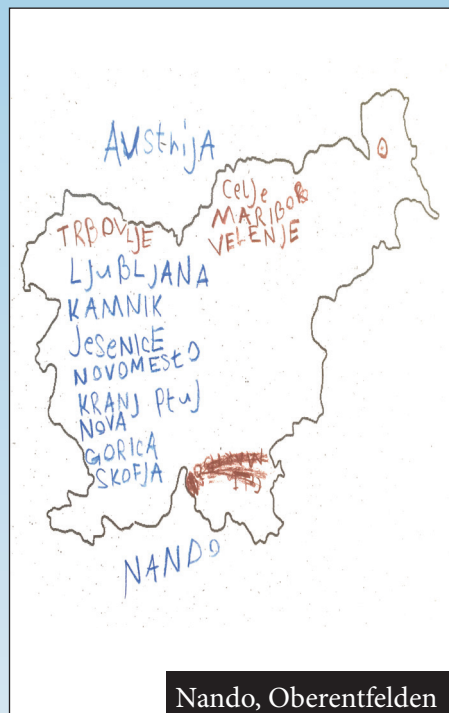
Jakob, Basel

Kiara, Bern

Lisa, Bern

Nando, Oberentfelden

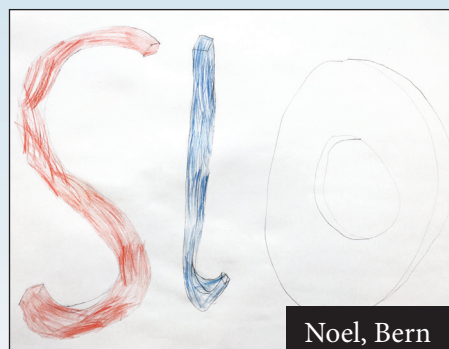
Naja, Bern

Najla, Bern

Simon, Zürich

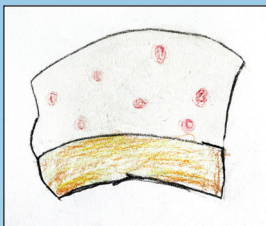
Noel, Bern

Niklas, Oberentfelden

Slovenija od A do Ž

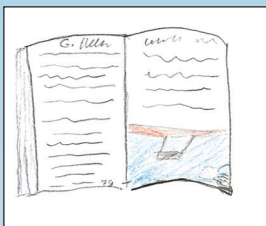
A

Avba je pokrivalo za glavo in del narodne noše. Včasih so avbo uporabljali za praznike, ko so jo nosile bogate kmetice.

Danes se avba ne uporablja več, nosijo jo samo za posebne kulturne priložnosti ali prireditve.

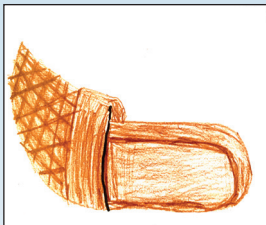
B

Bukva je stara beseda za knjigo. Izvira iz besede bukev, kar pomeni vrsto drevesa. Včasih so uporabljali bukov les za liste in

platnice knjig. Beseda knjiga se je pojavila prvič v slovarju v 16. stoletju, a so ljudje še vedno raje uporabljali besedo bukva ali po nemško buh. Besedo knjiga so začeli pogosteje uporabljati šele v 19. stoletju.

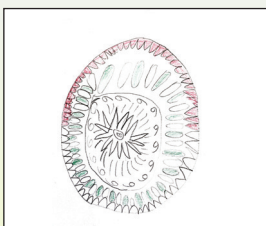
C

Les uporabljamo za najrazličnejše stvari: celo za izdelavo čevljev. Leseni **cokli** so obivalo, ki so jih navadno nosili

odrasli pri kmečkih delih, otroci pa so v mrzlih jesenskih dneh, pozimi ter spomladi, ko so v njih hodili šolo. Če nosimo cokle, smo malo nerodni. Cokle zelo dobro ščitijo noge. Če bi z njimi stopili na žebelj, tega ne bi čutili.

Č

Čipka služi kot dekoracija. Najdemo jo na oblačilu ali kot prtiček v stanovanju. Če jo želiš izdelati, rabiš znanje,

ročne spretnosti in potrpljenje. Najpogosteje so čipke klekljane. Pri klekljanju so niti navite

na klekeljne, ki se prepletajo in vozljajo okoli bucik, zapičenih v blazino ali bulo. Na blazino je pripet papir z vzorcem. V Sloveniji je po bogati zgodovini izdelovanja klekljanih čipk še posebej poznana Idrija. Tam obstaja tudi Festival čipke.

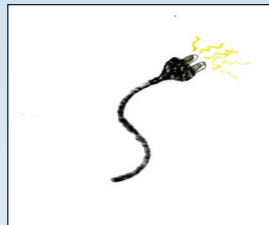
D

V starih časih, ko še ni bilo radia, ne televizije, ne časopisov, ko še ni bilo vrtcev in šol, so se ljudje kratkočasili

in tolažili s tem, da so si izmišljali pravljice in peli pesmi. Te so se širile ustno in so se spreminjale. V ljudskih pripovedkah je deseti otrok posebnost, ki lahko škodi družini in je pogosto moral od doma. Deseta deklica je bila **desetnica**. Zgodbe o desetnicah pozna cela Evropa. Slovenci jo poznamo tudi iz različnih ljudskih in umetnih pesmi.

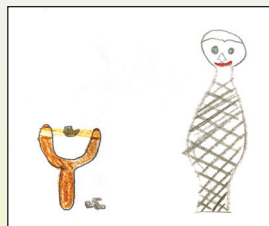
E

Elektrika je zelo nevarna. Z njo se ne smemo igrati! V Sloveniji so nekateri domovi dobili elektriko

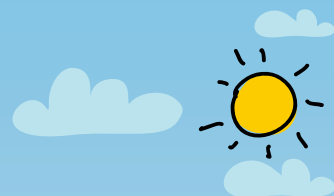
še pred nekaj desetletji. V Sloveniji se pridobiva elektriko iz sončne energije, vodne energije in lesne biomase. Proizvajajo jo tudi termoelektrarne. V Krškem pa stoji tudi jedrska elektrarna.

F

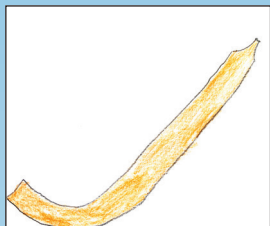

Frača in fraček je igrača iz lesa in elastike. Izdelamo jo lahko sami doma. Potrebujemo rogovilasto vejo in

elastiko. Z njo so se igrali večinoma fantje, deklice pa so si iz cunj izdelale punčke, ki jim rečemo fački.

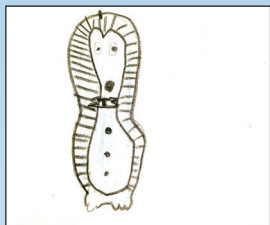
G

Glasbilo ustvarja glasbo. Glasba iz glasbil nas vedno spremlja. V službi, v prostem času itn. Kdo ve, koliko glasbil so

ljudje že naredili? Nihče. Glasbila niso nujno industrijsko izdelana. Naredimo jih lahko tudi sami iz kamna, lonca, žage, glavnika in drugih stvari.

H

Zagotovo se ti zgodi, da imaš kovance. Namesto da ti polnijo žepe, jih lahko skrbno spraviš v **hranilnik**. S hranilnikom, ki ima

režo, skozi katero spuščamo denar, se navajamo na preudarno ravnanje z denarjem, ki ga bomo premišljeno uporabili. Že star slovenski pregovor nas uči: Zrno do zrna – pogača, kamen do kamna – palača.

I

Igra Med dvema ognjema je podobna igri iz Švice, ki ji rečemo Völkerball. Igro igramo tako, da igralce razdelimo v

dve moštvi. Vsako moštvo ima pol igrišča. Iz vsakega moštva določimo konzula ali rezervo. Ta gre izven polja za črto v prostor za rezervo. On lahko poda žogo, če gre čez črto, nazaj k moštvi. Rezerva lahko tudi poskusi zadeti z žogo nekoga iz nasprotnega moštva. Vsak, ki je bil zadet, izpade iz igre ter gre v prostor za »rezervo«. Zmaga moštvo, ko so vsi igralci nasprotnega moštva v »rezervi«.

J

Še danes bi težko našli hišo, pri kateri ne bi imeli kakšnega pletenega izdelka, vsaj kakšne košare. Še v prejšnjem stoletju

pa je bil od pletarskih izdelkov poleg košar, košev in opletenih steklenic pogosto v uporabi **jerbas**. Bili so različnih oblik. Jerbase, z malico za moške, ki so kosili na travniku, z njimi so šli za veliko noč v cerkev, v njih so ženske nosile pridelke in jajca na trg za prodajo. Ženske so jerbas nosile na glavi.

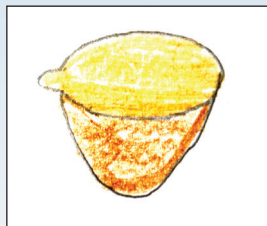
K

Kurent je pustna maska, ki jo poznajo v okolici Ptujja, na Dravskem polju. Neporočen moški je oblečen v ovčjo kožo,

okrog pasu ima zvonce, na glavi pa maska z dolgim jezikom. Na nogah nosi rdeče gamaše. V roki nosi palico ovito z jezevo kožo. Po navadi ob kurentu hodi tudi hudič ali vrag. Kurenti odganjajo zimo in kličejo pomlad.

L

Latvica je skleda kot so jo poznali nekoč. Danes jo v Sloveniji srečamo le še redko. Uporabljamo jo za mlečne jedi. Izdelana

je iz temne gline. Lončarji jo izdelujejo ročno. Latvica je tradicionalna slovenska posoda in jo ponekod uporabljajo še danes.

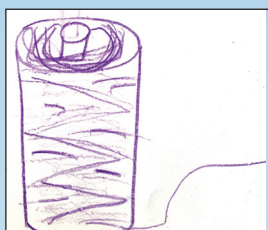
M

Otroci vsako leto, na večer pred 6. decembrom, močno čakajo **Miklavža**. Zakaj? Ker pridne otroke obdaruje,

porednim pa prinese šibo. To noč ima on veliko dela, zato nekaterim pusti le darilce, nekatere pa obišče skupaj z angelom in strašnim, kosmatim in parkljem z rogovi, ki z verigami strašijo po cestah in hišah.

N

Če obleka naredi človeka, kaj naredi obleko? Je to barva, vzorec, kroj? Kaj pa tkanina? Za izdelavo je zelo pomembna

nit. Nit čez nit nam da tkanino. Da pa nastane nit, potrebujemo predivo. Lahko je volneno, laneno, bombažno, svileni danes jih izdelujejo tudi iz umetnih materialov. Iz česa je izdelano tvoje oblačilo?

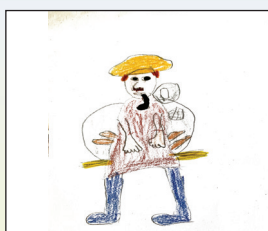
O

Ognjišče je prostor za ogenj. Pri ognju so se ljudje družili, se skrivali pred mrazom in kuhali. Ogenj jim je dal svetlobo, varnost

in zavetje.

P

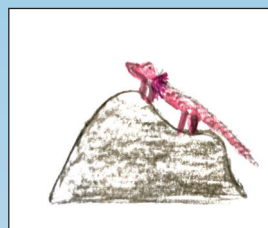

Na svetu je več kot 170 držav, velike in imajo več milijonov prebivalcev, druge pa niso nič večje od mest. Ljudje so

potovali, da bi spoznali druge države, jezik, običaje, jedi in zanimive ljudi. Nekoč je potoval tudi **popotnik** - Ribničan Urban. Na hrbet si

je dal izdelke iz lesa in jih prodajal po svetu. Danes pa svet spoznavamo najhitreje prek televizije, računalnika, knjig, revij... Slovenci so znani kot popotniki.

R

Človeška **ribica** je žival. Rečemo, da je dvoživka. Živi v podzemnih vodah. Ima kačasto obliko telesa in zraste od

20 do 30 cm. Njene noge so majhne in tanke. Njena koža je brez temnega pigmenta. Ima zakrnele oči. Zaradi barve kože je dobila ime **ČLOVEŠKA** ribica.

S

Kranjska **sivka** je avtohtona slovenska pasma čebel. Vzrejajo jo slovenski čebelarji. Ima vitko telo, obročki na zadku

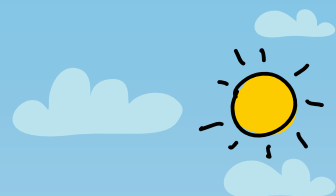
so rjave barve. Pokrita je s sivimi dlačicami. Čebelarji jo imajo radi, ker je mirna, pridna in nenapadalna. Kranjska sivka je danes razširjena v večini sosednjih držav in po celinah vsega sveta.

Š

Časi norenja in maskiranja so pustni časi. Nekdo drug postane človek, če si nadane masko. Najprej so

ljudje hoteli z maskiranjem postati podobni duhovom umrlih. Mislili so, da s tem odganjajo zimo in zle sile. Danes se po nekaterih naših krajih in pokrajinah še vedno v stare maske, med njimi so škoromati iz okolice Brkinov.

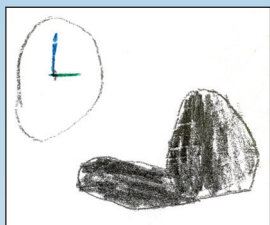
T

Ljubezen lahko pokažemo nekomu z pozornostjo, kot z darili. Pastirji na Veliki planini so podarjali dekletom

trniče. To je posebna vrsta gorskega sira v obliki čebule, vanj pa so vtisnjeni okraski. Za okraševanje so uporabljali deščice - pisave iz različnih vrst lesa. Pisave si izdelane iz lesa iz vrst dreves in grmičev, ki rastejo v Sloveniji.

U

Prve ure so bile sončne **ure**, ki imale en kazalec, ki ob sončnem vremenu meče senco. Zaradi sence, ki pada na

steno, lahko ugotoviš, koliko je ura. Ura je uporabna le, če je sončno vreme. Danes rabimo bolj natančne ure, ki nam kažejo minute, sekunde, desetinke sekunde, stotinke sekunde... Kakšen bi bil svet brez natančnih ure? Ne bi vedeli, kdaj se začne pouk, kdaj morajo iti starši v službo, kdaj se začenja najljubša oddaja na televiziji itn.

V

Vodnjak so izumili ljudje. Naša voda pride danes iz pipe. Vendar vedno to ni bilo tako. Ljudje so vodo zajeli iz

vodnjaka, ki so ga izkopali v zemljo. Vodnjak je danes torej že skoraj pozabljena naprava, iz katere priteče voda. Voda v vodnjaku je podtalna. Včasih so speljali v vodnjak tudi vodo, ki je pritekla s streh hiš, ko je deževalo. Tam je bila shranjena, dokler je niso ljudje vzeli iz vodnjaka, ko so jo potrebovali. Redko je imela vsak hiša lasten vodnjak.

Z

Zbiranje je zelo zabavno! Zbiraš lahko vse mogoče stvari. Pri tem je najboljšje od vsega to, da svojo zbirko pokažeš še

drugim. Sami zbiramo sličice nogometašev, ki jih lepimo v album, zbiramo figurice, zbiramo prtičke. Nekoč so pa zbirali sladkorčke, značke, znamke in drugo. Nekateri zbirajo tudi avtomobile. Tudi jaz sem včasih zbirateljica.

Ž

Žrmlje so ročni, domači, hišni mlin. Takšen mlin je že stoletja bil tudi na slovenskih kmetijah in njihovih hišah.

Največkrat so z njo mlele ženske, ker so mislili, da je to žensko delo. Pogosto pa so z mlino – žrmljami mleli tudi otroci.

Naja, Bern

Kresna noč

Kresna noč naj bi imela po ljudskem verovanju posebno moč in takrat naj bi slišali govoriti živali in jih seveda tudi razumeli. Najbolj razširjena legenda, povezano s kresno nočjo, je še vedno ta, da je to čas, ko se lahko pogovarjamo z živalmi, če si damo v žep praprotno seme. Po nekaterih različicah pa postanemo celo nevidni.

Po starih šegah imajo tudi rastline, nabrane na kresno noč, čudežno moč. In prav kresna noč je tista, ki praprot zavije v tančice skrivnosti, magičnosti in jo postavi na prestol med vsemi rastlinami. Praprotno seme naj bi po nekaterih legendah naredilo človeka nevidnega, v vseh pripovedih pa je z njegovo pomočjo slišal,

kaj se pogovarjajo živali. Najboljše praprotno seme naj bi bilo tisto, ki je bilo nabrano v kresni noči. Včasih so praprotno seme nosili v žepih ali všito v suknjičih, hlačah, klobukih, krilih in rutah – pomagalo naj bi pri ljubezni, proti udarcem in vbodom, najbolj pa proti začaranju, proti hudiču in streli. Veljalo je tudi, da se bujnih praprotnih zelenic hudič izogiba in da strela nikoli ne trešči v praprot.

Kresnik praznuje svoj praznik na poletni sončni obrat, ko je sonce najdlje na nebu, noč pa je najkrajša v celem letu. Najdaljši dan in najkrajša noč sta vplivala na mnoge šege in verovanja, predvsem v povezavi s starodavnim čaščenjem sonca, z zažiganjem ognja, s plesom in petjem ob njem, s skakanjem čezenj.

Na kresni večer so nekoč obešali na vrata venčke, spletene iz cvetja, da bi varovali hiše in njihove prebivalce pred slabim in vanjo privabljal dobro. Ta stara šega je po drugi svetovni vojni zamrla, sedaj pa jo obnavljajo marsikje po Sloveniji. Temu smo se pridružili tudi mi in marsikje po Švici letos kresni venčki čuvajo slovenske domove.

Jasmina Lepoša

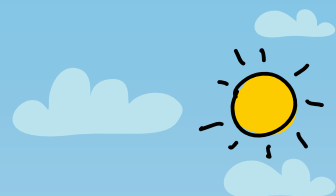
Še eno leto s poukom na daljavo

Čep rav na daljavo, smo se učitelji trudili biti v času koronavirusa z vami preko računalnika kar se da »blizu«. »Narazen, a vendarle skupaj,« smo si velikokrat rekli, ko so nas vendarle nove tehnologije povezale, da smo se kljub razdaljam videli, slišali in pogovarjali ter si pisali, snemali, pošiljali izdelke ... Pouk je potekal po ustaljenem urniku, povezoval nas je računalniški program Zoom. Pri učenju jezika smo si učitelji želeli razvijati vse štiri sporazumevalne zmožnosti ob branja, poslušanja, govorjenja in pisanja.

Ker mnogi učenci doma ne govorijo slovensko in posebno, ker slovenščine tudi ne slišijo v svojem okolju, je bilo pomembno, da smo se srečevali ob ekranu. Posebne čestitke seveda najmlajšim, pa starejšim učencem, ki so vztrajali, se naučili posebnega virtualnega bontona, se skupaj z nami trudili, mnogokrat potrpeži, ko je klicalo zunaj sonce, narava in druge reči. Čestitke, da smo ostali povezani.

Rajko Tekalec

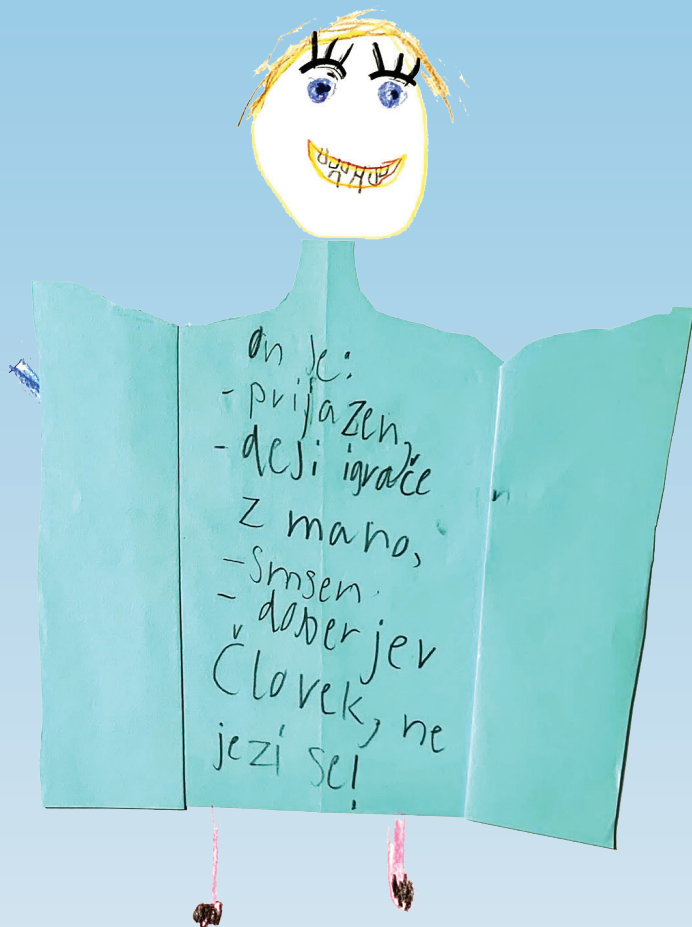
Prijateljstvo v času virusa

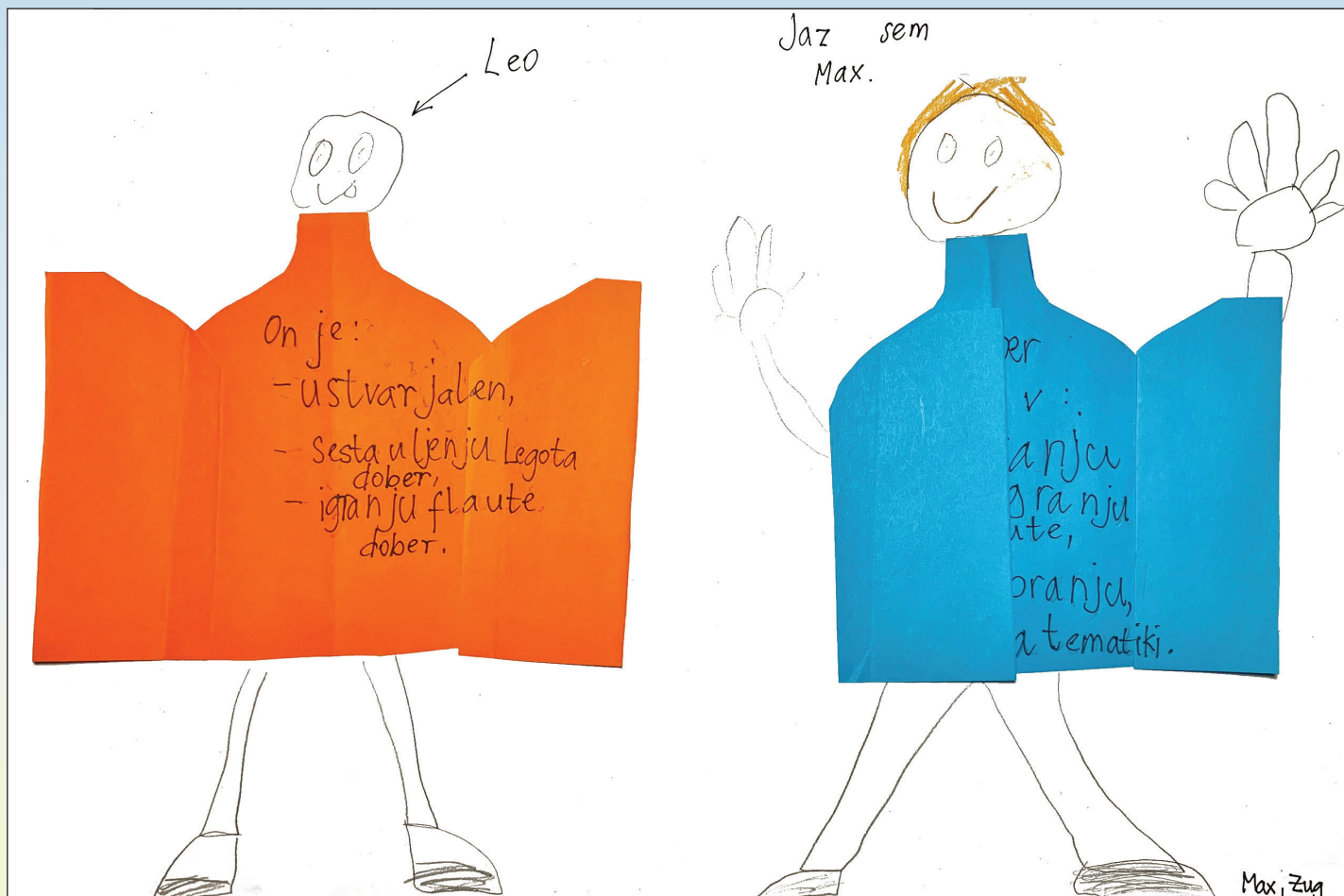
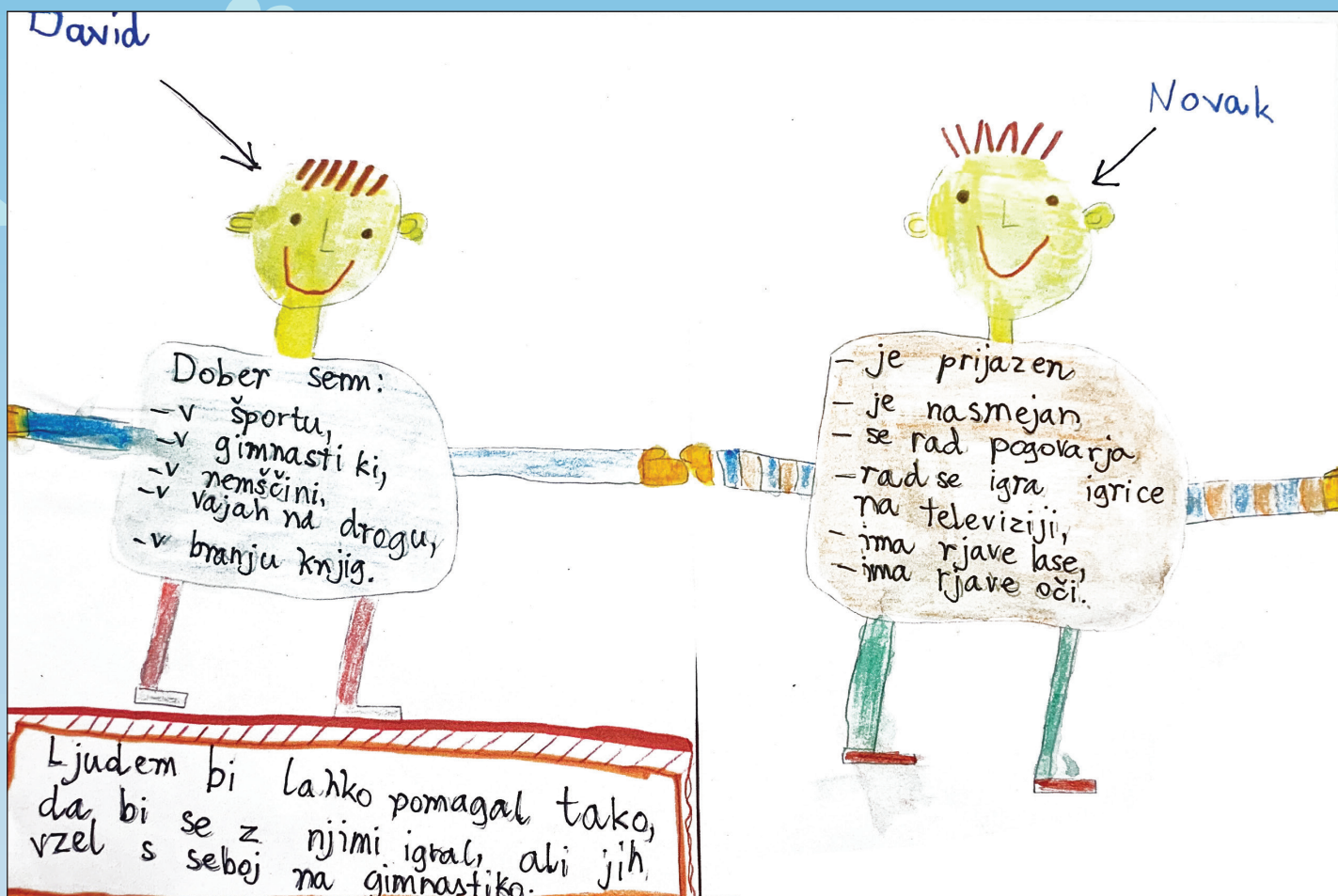
V tem letu smo bili mnogokrat tudi omejeni. Z učenci smo razmišljali o sebi, v čem smo podobni ali različni kot so naši prijatelji.

Mnogi učenci v Sloveniji so bili prikrajšani za skupno igro, skupno učenje in nekaj teh občutkov, se je v času zaprtja šol za dopolnilni pouk nabralo tudi v nas.

Preberite, kako bi naši učenci pomagali ljudem, ki so bili v teh časih osamljeni in vsaj v mislih poletimo v Slovenijo, da ostanemo povezani.

Rajko Tekalec

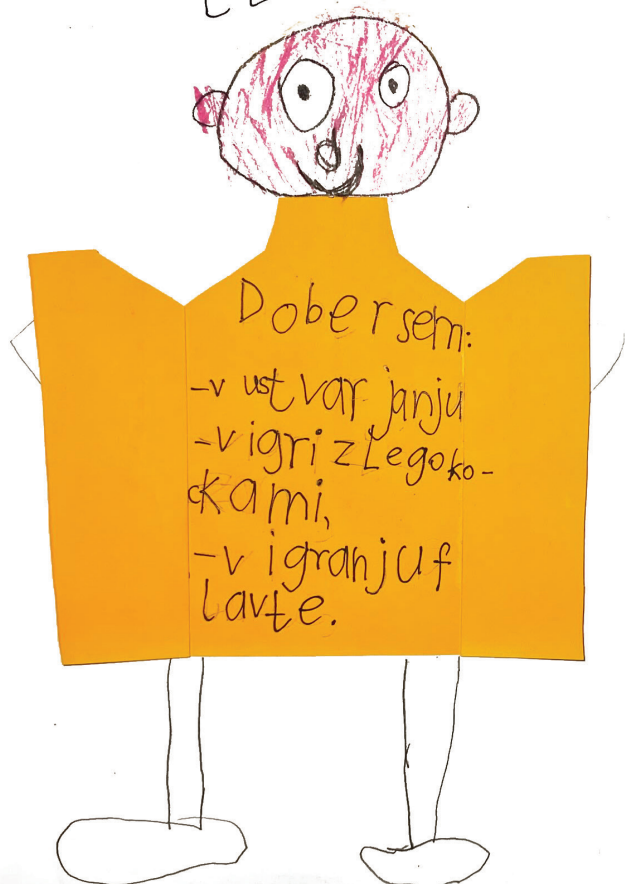
JAZ SEM
BEN

ELIN TEN

JAZ SEM
LEO

AIDEN

TRISTAN

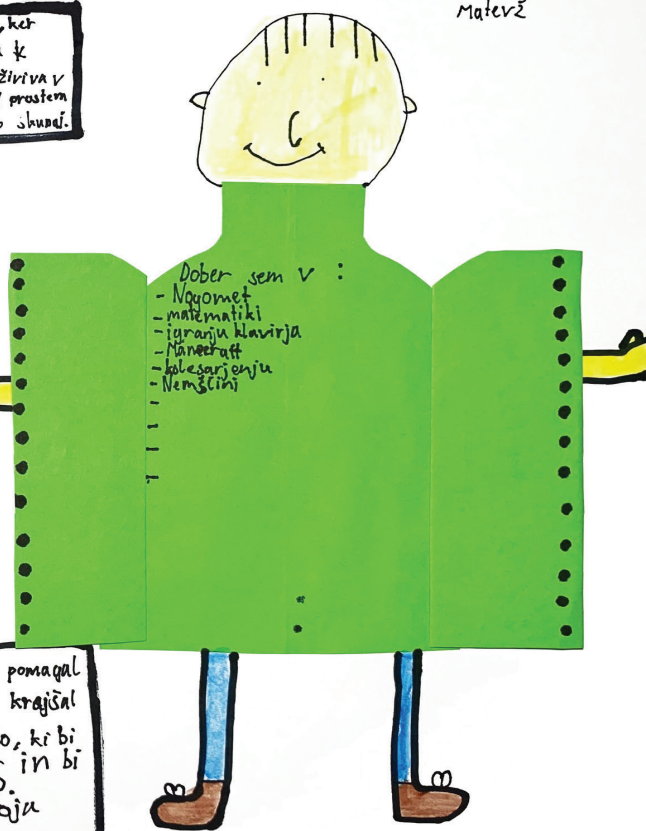
OGER

Gabriel

Prijateljstva sva, ker skupaj greva k nogometu in živiva v istem bloku v prostem času sva veliko skupaj.

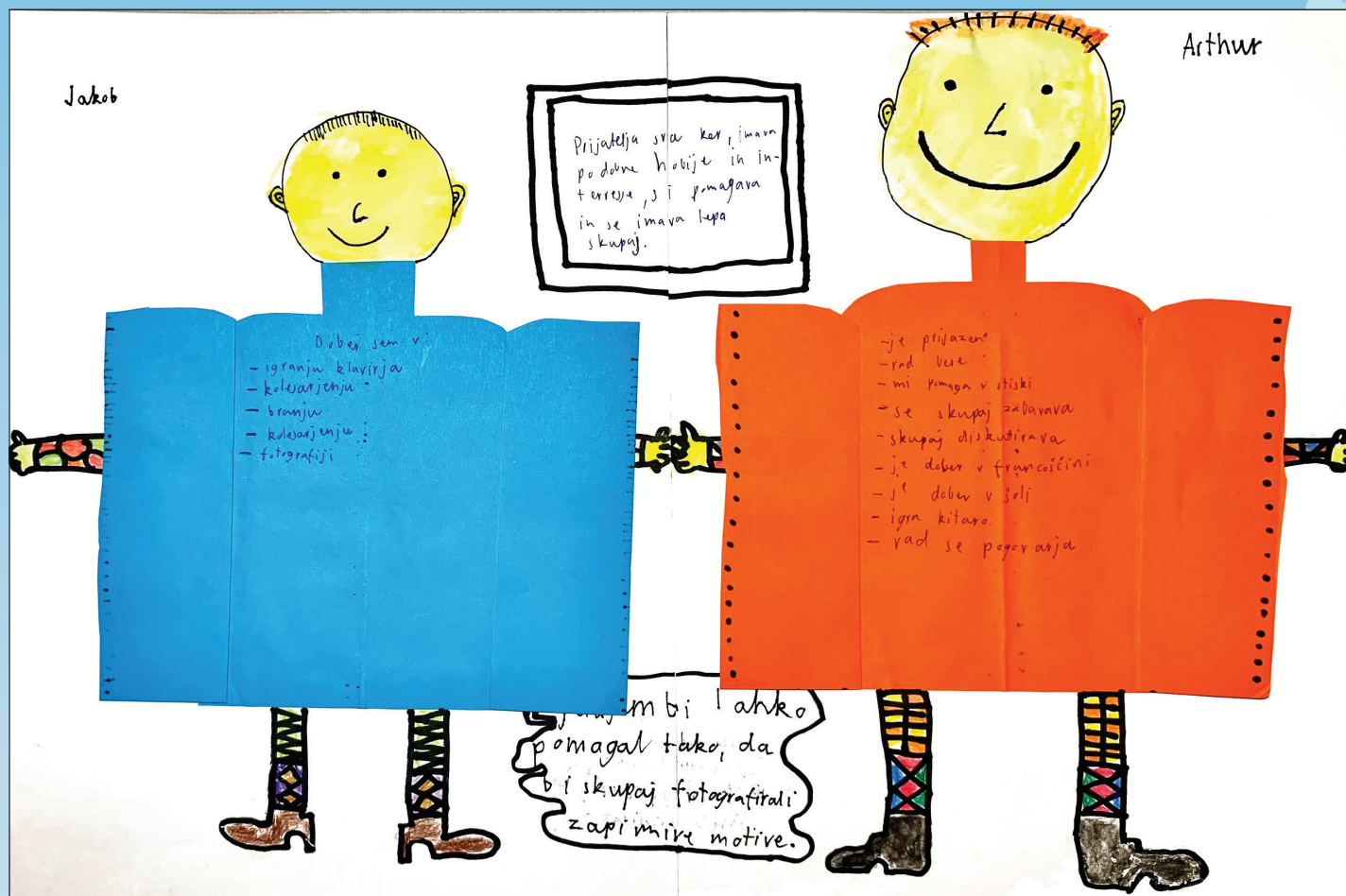
Matevž

Ljudem bi lahko pomagal tako da bi jim krajšal dolžnias z glasbo, ki bi jo igral na klavir in bi jo posnel na CD. Zagotovo bi bila moja glasba v šči.

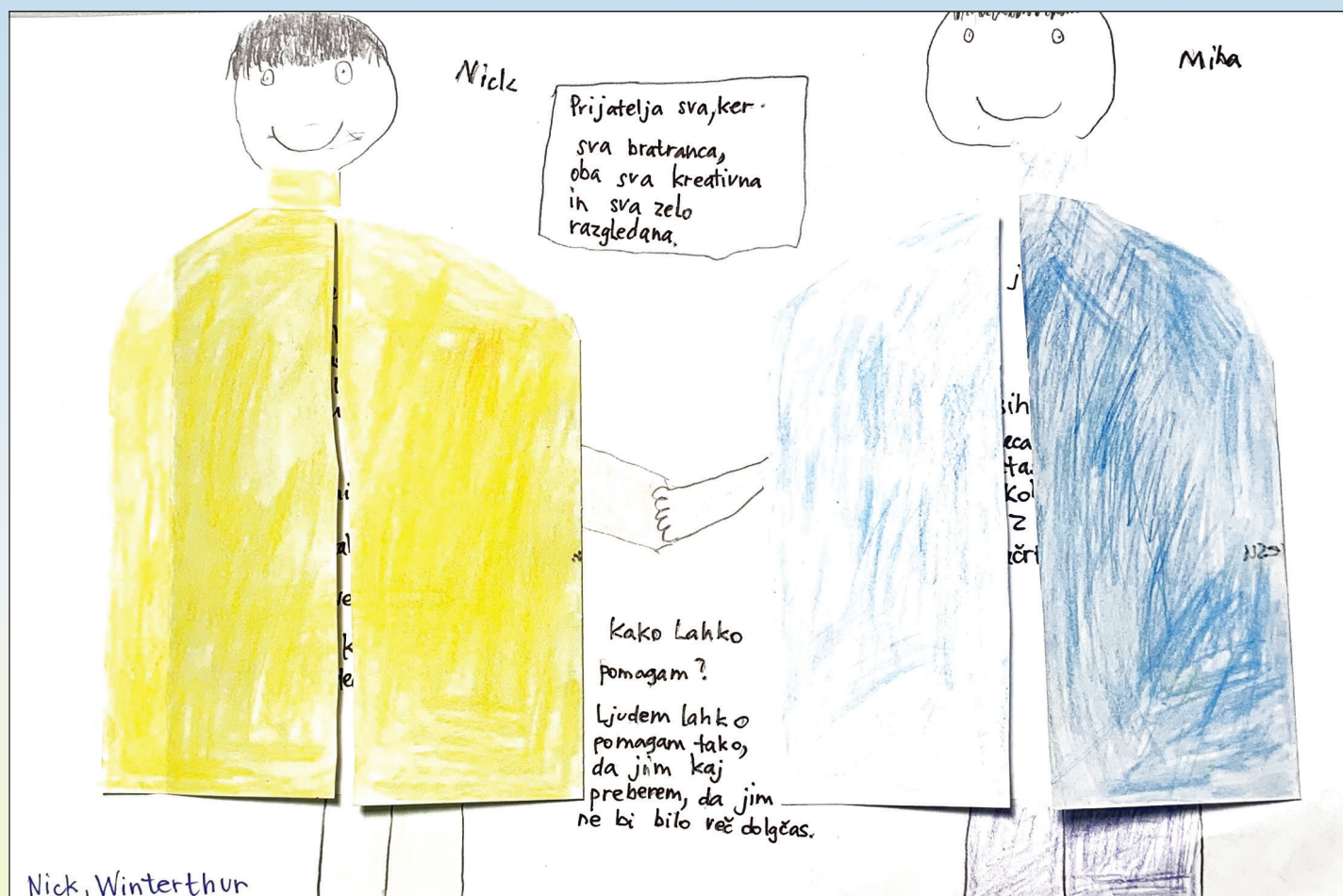
Jakob

Arthur

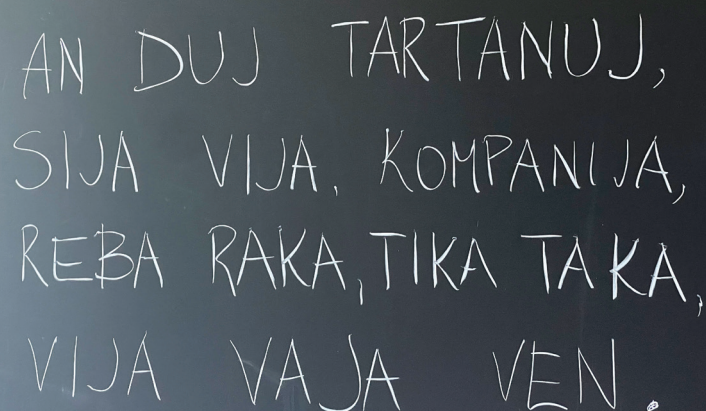
Nick

Miha

Nick, Winterthur

O glasbenem izročilu in projektu An duj tartanuj

AN DUJ TARTANUJ,
SIJA VIJA, KOMPANIJA,
REBA RAKA, TIKA TAKA,
VIJA VAJA VEN.

KAJ JE LJUDSKA GLASBA, KAJ SO LJUDSKE PESMI, KAKŠNI SO LJUDSKI PLESI? O tem smo se letos pogovarjali in spoznavali v nekaterih oddelkih dopolnilnega pouka slovenščine v Švici. Ugotavljali smo, da je ljudska glasba del glasbene kulture ljudi, ki že dolgo živijo skupaj. V ljudsko glasbo spadajo ljudske pesmi, skladbe, glasbila, plesi, ljudske pevke in pevci ter ljudski godci. Za ljudsko pesem je značilno, da jo je nekdo enkrat ustvaril, največkrat pa ne vemo več, kdo je bil prvi. Včasih so kakšno vižo ustvarili skupaj v eni od družin, ali so jo spontano snovale skupaj prijateljice in prijatelji, ali skovali stanovski tovariši. Nato se je prenašala od ust do ust, razširila med ljudmi in sčasoma je tako postala ljudska, last vseh nas. Ljudska glasba je del ustnega izročila, ki še danes spremlja navade, šege in verovanja, prenaša se iz roda v rod. Da pa ljudska glasba ne postane

dolgočasna, je polna improvizacij in tudi sodobna; stare viže se ne zavrže kar tako, ampak reciklira, poustvari, nekaj doda in nekaj vzame, po lastnem okusu. Če je všečna ljudem se tako novo-staro spet zapoje, zagode in zapleše, kar pa ni več uporabno, pa gre v koš pozabe.

Nekatere pesmice lahko živijo zelo dolgo življenje in nam pripovedujejo o dogodkih, usodah naših in drugih prednikov. Poročajo nam o tem, kako so ljudje včasih živeli, kaj so jedli, koliko popili, kako so praznovali praznike, kako so žalovali, katere šege so spoštovali, katerim svetnikom so se še posebej priporočili. Govorijo tudi o poklicih. Kdo je bil spoštovan in kdo zaničevan, kje so imeli svoje mesto glasbeniki in glasbenice, kje pevci na vasi, kje organisti in šolniki, v katerih poklicih so radi goljufali in kako so take kaznovali. Povejo pa tudi kako so otroci ubogali, kaj se je zgodilo, če so bili poredni in kakšne so šolarji učiteljicam in učiteljem ušpičili.

Pogovarjali smo se, da je marikatera ljudska pesem poznana po celi deželi, pozna jo skoraj vsak v Sloveniji, pa tudi vsi tisti, ki govorijo (vsaj malo) slovensko in živijo po svetu. Nekatere pesmi pa so znane le v nekaterih krajih, ali med manjšimi skupinami ljudi ali pa celo samo v nekaterih družinah. Prav tako je z melodijami, ene poznajo le v kakšnem kraju ali pokrajini, spet druge odmevajo prek meja, tako državnih, kot jezikovnih.

Pesmi so včasih mame pele otrokom, da so jih pomirile in uspavale, skupaj so peli ob skupnih opravilih, da je čas hitreje minil in,

dobri pevci so bili še posebno spoštovani. Po delu, ob skupnih praznovanjih in na skupnih druženjih pa so se pridružili še godci, ki so zagodli na prava, kupljena glasbila, če jih ni bilo, pa so improvizirali, iz predmetov, ki so jih našli okoli sebe. Ljudsko glasbilo je namreč lahko vsak predmet, s katerim lahko naredimo zvoke, ki nekemu pomenijo glasbo. Lahko je narejen tudi iz majhne orehove lupinice, iz katere smo v šoli naredili majhno brenkico in zabrenkali nanjo. Ob prihodu godcev pa zasrbijo pete in zato smo se naučili tudi nekaj plesov, takih, ta starih, ki so jih nekoč plesali v Sloveniji, podobne pa tudi drugod, predvsem v sosednjih deželah. Tudi ljudski ples je del izročila, ki je nekoč spremljal marsikatero

da je bilo delo čimprej opravljeno. Skupaj so zapele vesele družčine, fantje so ob večerih radi zapeli sredi vasi, brez glasbene spremljave, tako, da je pesem zadonela in

Nekateri jih želijo spet oživiti, na odrih pa jih plešejo predvsem folklorne skupine, ki so v Sloveniji zelo priljubljene.

Danes, v modernem času, ljudska glasba živi precej drugačno življenje, kot ga je včasih, saj tudi mi živimo zelo drugače kot so naši predniki včasih. Svet je postal zelo povezan, kar majhen in v vsakem trenutku lahko slišimo, kaj je kdo ustvaril, naložil na svetovni splet in prek družabnih omrežij objavil na drugem koncu sveta. Nove tehnične naprave nam omogočajo, da slišimo vse glasbe sveta. Tako kaj hitro lahko oživijo stare pesmi, viže in ples, ki so jih že peli, plesali in godli včasih v Sloveniji. V nekaterih oddelkih dopolnilnega pouka slovenščine v Švici smo se nekaj pesmic, otroških izštevank in plesov naučili, nekaj pa

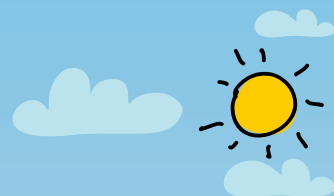
smo pustili še za kasneje, da nas bodo stare ljudske viže iz Slovenije še naprej spremljale.

Maša K. Marty

(Projekt je finančno podprl Urad vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu.)

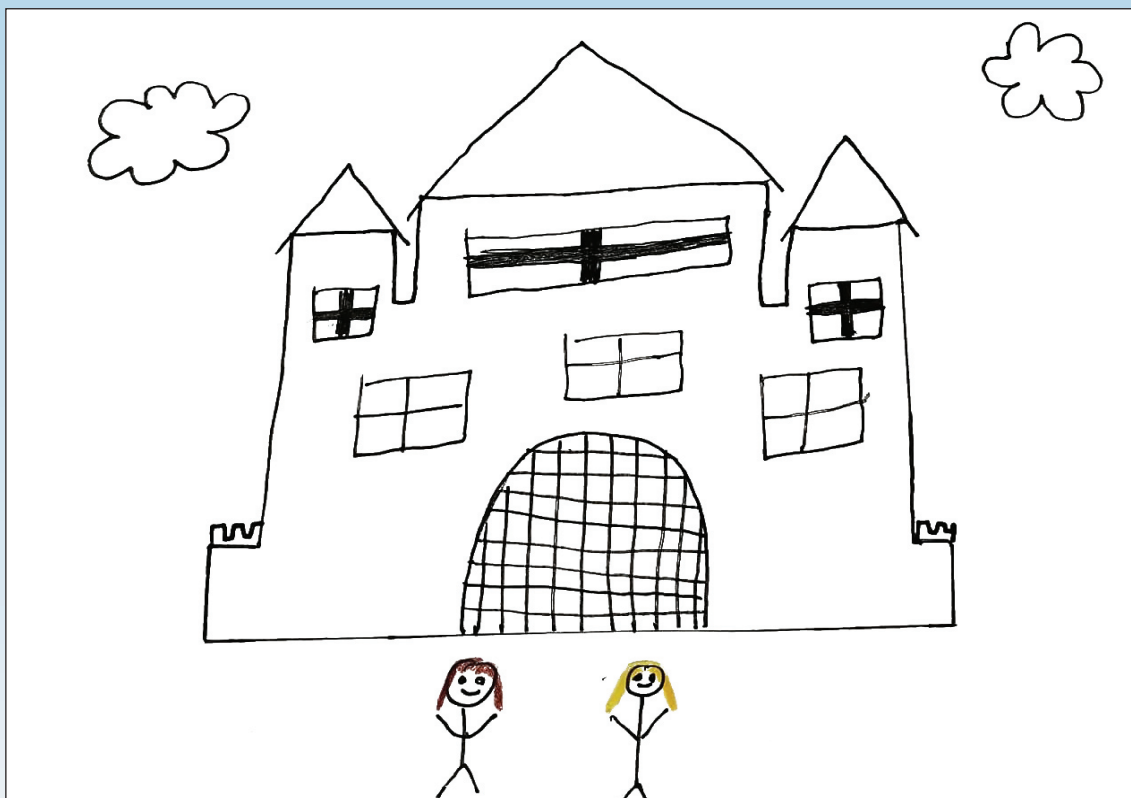
Nenavaden dan

V času učenja preko računalnikov, je vse potekalo vse bolj počasi. Kakšen dan smo imeli več časa za sanjarije. Nekatere od njih smo tudi zapisali, da bodo naši prijatelji vedeli, da jih pogrešamo.

Rajko Tekalec

Nenavaden dan z Ajin

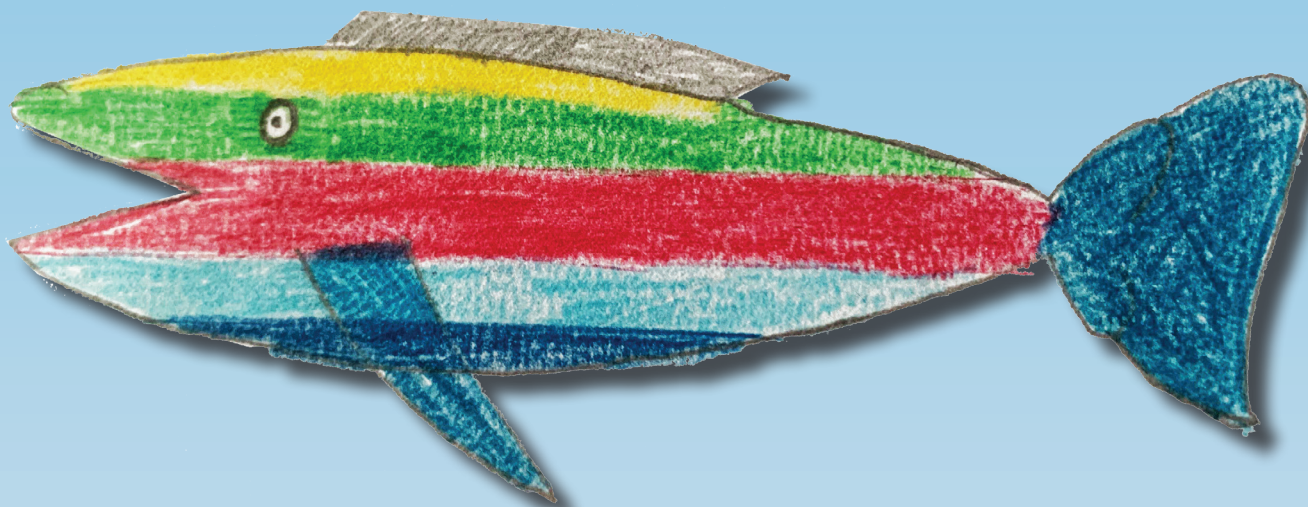
Moji najboljši prijateljici je ime Ajin. Stara je osem let. Skupaj se radi igrava skrivalnice na otroškem igrišču. Nekega dne se je zgodilo nekaj nenavadnega.

Prišel je pihati veter. Pihal je vedno močnejše. Nazadnje je tako močno zapihal, da naju je odpihnilo. Odnese naju je v nebo, tam je bilo veliko oblakov in sva skakali po oblakih. Nato sva srečali samoroga. Nič ni rekel, samo naenkrat naju je pojedel. V njegovem trebuhu sva našli zelo veliko denarja. Vzeli sva denar in pobegnili v čarobni tunel in potem je prišel po naju čudežni oblak in naju spustil na tla. In s tem denarjem sva si kupili grad.

Tale grad stoji še danes. Nihče ne ve, da je to najin grad.

Corina, Embrach

Nenavadna zgodba z Marwinom

Nekega dne sva se s prijateljem Marwinom dogovorila, da greva za nekaj dni v hribe. Hotela sva na Jungfrauojch, zato sva si naredila načrt poti.

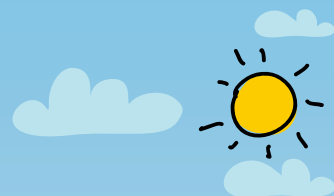
Hodila sva že trinajst ur, ko sva opazila zapuščeno in osamljeno planinsko kočo. Stopila sva vanjo in za kaminom zagledala skrivni vhod. Šla sva vanj in šele čez tri dni sva čisto lačna in žejna spet prišla na površje, ampak v Rusiji v Moskvi. Tam so nama ponudili mors (vrsta soka) iz gozdnih sadežev in pelmeni (testenine polnjene z mesom). Tako sva se lahko najedla in odžejala. Po trinajstih metrih hoje po Moskvi, sva odkrila še en skrivni vhod, šla sva tudi vanj. Po uri hoje sva prišla v čudežno deželo. Tam je bilo veliko hribov, tisoč jezer in rek, veliko oblakov in dežja. Vse je bilo v različnih barvah, ker je bilo tam tisoč mavric. Slučajno sem imel s seboj v planinskem nahrbtniku ribiško palico. V velikem jezeru pred nama sem začel loviti ribe. Prva riba, ki sem jo ulovil, je bila velika kot som in lepa kot ameriška postrv, z mavrico ob bokih. Takšne nisem videl še nikoli. Tudi v ribiških knjigah in revijah ne. Potem pa se je kar naenkrat prikazal duh. Vse sva hitro pospravila v nahrbtnik in zbežala kot da bi se nama malo zmešalo. Spet sva pritekla nazaj v Moskvo in od tam v Švico in končno uspela iti na Jungfrauojch. Nazaj v dolino sva se odpeljala z gondolo in se delala kot da se ne bi nič zgodilo.

Tai Stubičar, Winterthur

Nenavadna zgodba z Rafijem

Včasih se dogovoriva z Rafijem, da grem k njemu domov. Po navadi sva v dnevni sobi. Iz omare vzame legokocke. Najprej se zmeniva, kaj bova zgradila. Potem se igrava. Zadnjič sva zgradila različne avtomobile. Moj avto je bil pisan, Rafijev je bil moder. Naenkrat sta se avtomobila povečala. Usedla sva se v avto in odletela po sobi. Bilo je zelo zabavno. Rafija je bilo malo strah. Avto se ni hotel ustaviti. Ravno takrat je mama odprla vrata, ker je prišla domov. Odletela sva ven. Prišla sva do morja, ko sva zagledala en otok. Avto se je pokvaril. Spustila sva se na otok. Pila sva kokos. Mimo je prišla ladja in ona naju je odpeljala domov.

Mark, Luzern

Nenavaden dan z Melino

Moji najboljši prijateljici je ime Melina. Stara je osem let. Skupaj se večkrat igrava na vrtu. V hišici imava tudi mizo. Tam radi jeva. Nekega dne se je zgodilo nekaj nenavadnega.

Prišel je pihati veter. Pihal je vedno močnejše. Nazadnje je tako zapihalo, da naju je odpihnilo. Odnesele naju je v vesolje. Tam sva srečali raketo in sva šli vanjo. Z njo sva odleteli do prve zvezde. Mimo je priletel leteči krožnik in naju vzel s seboj. Z Melino sva se pogovarjali. Bilo nama je zelo všeč. V vesolju je bilo zelo lepo. Leteči krožnik naju je izpustil ven. Padli sva iz njega in naenkrat sva bili spet v hišici. Mimo so prišli fantje in nama nagajali. Ko je prišla mamica, so fantje izginili. Melina in jaz sva se igrali naprej kot da se ne bi nič zgodilo.

Nikomur nisva povedali o najini dogodivščini, ker nama tako in tako ne bi verjeli.

Nina, Winterthur

Danes je konec sveta

Danes je konec sveta. Ladja je plula v Italijo in v Tihi ocean. Zadela je v ledeno goro in se potopila pod vodo. Po tem se je zgodilo nekaj čudnega. Ladja je odletela v vesolje in na Saturn.

Anže, Ženeva

Jutri bo konec sveta

Oh ne! Včeraj sta Miki in Mika, dva mlada kužka, skočila v morje. Grozno! Potem se je morje dvignilo in potopilo vse ljudi v Franciji! Govori se, da bo prišla poplava v Slovenijo! Vsi Slovenci zdaj grejo v gore, da do njih ne pride morje. Če pakiraš rabiš :

hlače, majice, nogavice, vse kar imaš.

In to damo v čudovit XXL nahrbtnik za potovanje. Za jesti vzamite stvari, ki jih ne rabimo zagreti.

BOMO VIDELI, ČE BO RES!

Ashanti,, Ženeva

Bralna značka praznuje 60 let

Letos praznujemo že 60 leto, od kar so učenci ob koncu šolskega leta na svoje majčke pripeli značke, ki so svetile zlato, srebrno in bronasto. Naši dedki in babice so v šolskem letu 1960/61 prvič bralni knjige iz seznama ter usvojili značke.

Stanko Kotnik in Leopold Suhodolčan sta si želela pri mladih spodbujati branje, a ker so bile takrat popularne različne značke, ki so jih babice in dedki dobivali za sodelovanju v društvu, v športnih klubih, tekmovanjih, pohodih, se je utrnila misel, da bo morda prav značkarska mrzlica spodbudila branje tudi mlade, če bodo za to dobili posebno značko. Poimenovala pa sta jo po znamenitem koroškem pisatelju, Prežihovem Vorancu. Prežihovi pridružile tudi druge bralne značke, poimenovane po slovenskih pisateljih, npr. Bevkova, Cankarjeva, Jurčičeva, Levstikova ... do danes obstaja več kot 50 različnih vrst bralnih tekmovanj.

Danes ne dobivate več značk, ampak kar knjige. Ni skrivnost, da od nekoč ni bilo tako. V osemnajstih letih je Bralna značka s pomočjo sponzorskega denarja in ob podpori države mladim bralcem poklonila že **636.000 podarjenih knjig**. Vsako leto jih dobijo tudi učenci v Švici.

Bralna značka od vsega začetka spodbuja druženje avtorjev z mladimi bralci. V zadnjih letih samo v organizaciji **Društva Bralna značka Slovenije – ZPMS** pri mladih bralcih v vsem slovenskem kulturnem prostoru vsako leto nastopi okrog 150 avtorjev. V Švici so z njihovo pomočjo do sedaj gostovali že številni, nazadnje **Boštjan Gorenc – Pižama**, pa pisateljica **Anja Štefan, Primož Suhodolčan** in drugi.

Ker beremo ne samo slovenske, ampak vse svetovne avtorje, ki so prevedeni in vedno zanimiva izbira, se je rodila misel S knjigo v svet, saj vemo, da branje tke tesne vezi med ljudmi in narodi, da bralcem odpira svet v vsej njegovi raznolikosti. Ostržek, ki ga najdemo v logotipu Bralne značke je književni junak otroškega romana, ki ga je napisal italijanski avtor Carlo Collodi; znanstveniki knjigo štejejo za eno prvih literarnih del za otroke prevedena v številne jezike in ga po vsem svetu poznajo številne

generacije bralcev. Z branjem tako potujete mladi bralci s knjigo v svet slovenske in svetovne literature. Ostržek je izbran tudi zato, ker se je prav s pomočjo branja in učenja iz lesene lutke spremenil v pravega dečka. Ne verjamete? Preberite knjigo, pa boste videli, da je res.

V časih, ko se drug z drugim kdaj ne moremo srečati drugače kot preko spleta, je Bralna značka dokazala, da zaradi izjemnih bralnih sposobnosti blesti tudi na spletu in družbenih omrežjih 😊. Številni mentorji Bralne značke, tudi vaši učitelji v Švici, so ljubitelji knjig in poznajo vas, mlade bralce. Preko učiteljev že kar nekaj let uspešno iščemo pot do knjig in drugega bralnega

gradiva kot načine za pogovore o knjigah. V preteklosti smo izvedli tudi nekaj družinskih branj, ko sva prišli na obisk skupaj s Tilko Jamnik na obisk po Švici, kjer smo po oddelkih prebirali skupaj knjige, kar nama je ostalo v lepem spominu.

Mentorji in bralci seveda že kujemo številne načrte za prihodnjih 60 let Bralne značke. Upamo, da se bomo lahko ob knjigah in branju čim več družili v živo, ob tem pa bomo zagotovo spretno uporabljali tudi vse nove poti, ki nas povezujejo z branjem.

*Manca Perko,
generalna sekretarka
Društva Bralna značka - ZPMS*

Ali veš?

Za bralno značko ...

- ... bere vsako leto okrog 140.000 bralcev;
- ... bere skoraj 70 % vseh osnovnošolcev v Sloveniji, skoraj 40 % vseh jih bere za BZ vseh 9 let;
- ... berejo bralci v slovenskem zamejstvu;
- ... berejo otroci in mladi, ki živijo v drugih evropskih državah in drugje po svetu;
- ... berejo starši in vzgojitelji otrokom v vrtcih;
- ... berejo otroci drug drugemu, staršem, dedkom in babicam;
- ... berejo srednješolci;
- ... berejo odrasli, tudi dedki in babice;
- ... berejo vsi skupaj v medgeneracijskih skupinah ...

Če bi bila žival, bi bila najbrž knjižni molj

MANCA PERKO je generalna sekretarka na Bralni znački že vrsto leto. Redno sodeluje z učitelji dopolnilnega pouka v Švici, velikokrat tudi z Združenjem Martin Krpan. Med tem ko listamo po knjigah, naši najmlajši, malo starejši in najstarejši učenci morda niti ne veste, kdo je tuhtal o knjigah za vas, jih štel, zlagal v pakete in držal fige, da bi vam bile všeč. Postavili smo jih nekaj vprašanj.

Kateri okus sladoleda ti je najbolj všeč?

Vanilija. Spominja me na počitnice.

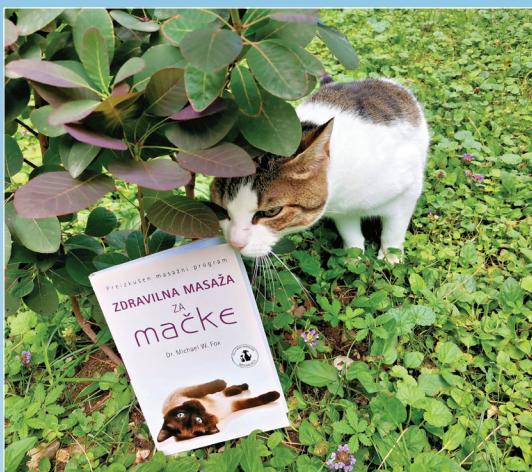
Katera žival bi bila, če bi si lahko izbrala in zakaj?

Če bi bila žival, bi bila najbrž knjižni molj

😊 ... Zakaj? Moji prvi spomini na branje in knjige so povezani z mojimi domačimi, ki so mi, prav vsi, brali in pripovedovali ... Moji starši, oba dedka in obe babici. Vsak po svoji izbiri in na svoj način. Še danes mi je toplo pri srcu, ko razmišljam o tem. Moja mama se ob spominih na ta čas muza, saj sem bila v svoji ljubezni do zgodb menda skrajno »vztrajna«. Pogosto se je zgodilo, da sem vstala zelo zgodaj zjutraj, jo zbudila in pripovedovanje se je moralo začeti. Vmesna dremanja niso bila dovoljena, prav tako ne spremembe znanih zgodb, ki so se zaspani pripovedovalki med dremežem kdaj prikradle v pripoved ... Zagotovo vem, da sem za prvi rojstni dan dobila zbirko pravljic bratov Grimm. Brati in pisati sem se naučila v prvem razredu osnovne šole (kot se je takrat spodobilo 😊), »resna« bralka pa sem postala, ko sem (v bolniški postelji) v enem bralnem ugrizu pogoltnila zgodbe o doktorju Dolittlu ... In od takrat ... nisem nehala brati.

Kako je živeti v svetu knjig?

Prijetno, zabavno, zanimivo, razkošno, družabno, tolažilno ... Učencem, ki neradi berejo, bi svetovala, naj poskusijo najti knjigo, ki jim bo zelo zelo zelo všeč, tako všeč, da je ne bodo mogli spustiti iz rok ...

😊 V resnici pa bi najprej svetovala njihovim odraslim v družini, učiteljem, mentorjem branja, naj otrokom vse od rojstva (nekateri svetujejo, da tudi pred tem) veliko berejo, pripovedujejo, pojejo. Tako bodo spoznali različne zgodbe in njihove različne pripovedovalce, različne izbire, različne plasti jezika, cel kup besed ... marsikaj, česar vsakdanjemu govoru, pogovoru ne najdemo. Ob tem bodo otroci razvili tudi sposobnost, da se za dlje časa osredotočijo. Učenje branja bo lažje in hitrejše, bralci pa samostojnejši tudi pri izbiri knjig.

Toda: nikoli ni prepozno, v knjige se lahko zaljubiš tudi čisto po svoje, na svoj način, kadarkoli v življenju, takrat ko srečaš Pravo knjigo; pot do zgodb pa najdejo tudi tisti, ki imajo z branjem zaradi različnih razlogov

vse življenje težave ... Ko vidim, da se otroci v tujini trudijo brati slovenske knjige, sem vesela, ker vem, da jim je ob branju lepo ... Ponosna sem nanje, na njihove družine in učitelje, da spoznavajo, gojijo, širijo, razvijajo ... svojo jezikovno domovino.

Kaj bi vzela na samotni otok?

Svoje ljube ljudi, psa in mačko in seveda goro knjig ...

Prireditve in druženja, ki jih v šolskem letu 2021/22 organiziramo učitelji dopolnilnega pouka slovenščine in Združenje staršev otrok dopolnilnega pouka slovenščine Martin Krpan

Dan jezikov

bo v nedeljo, 6. septembra 2021, na javnem kopališču Wollishofen, v Zürichu.

Miklavževanje

bo v nedeljo, 6. decembra 2021, v Üdikerhuus, v Uitikonu. Obiskala nas bosta lutkovna skupina in Miklavž.

Gregorjevo

bo v soboto, 12. marca 2022, na Veleposlaništvu RS v Bernu. Družili se bomo ob izdelovanju gregorčkov.

Slovenski otroci vabijo

V nedeljo, 5. junija 2022, bomo šolsko leto zaokrožili z nastopom učencev DPS in obiskom gosta iz Slovenije. Srečali se bomo v Üdikerhuus, v Uitikonu..

Vse dodatne informacije o dogodkih in vabila dobite pri vaših učiteljih slovenščine ali na FB strani Martina Krpana (www.facebook.com/martin.krpan.1044).

Martinu Krpanu pa lahko pišete na naslov: info.martinkrpan@gmail.com.

Vabljeni na naše in vaše dogodke.

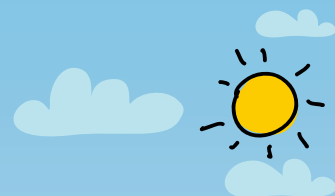
Veseli bomo vašega obiska.

Združenje staršev otrok dopolnilnega pouka slovenščine v Švici,
Kneževini Lihtenštajn in na Predarlskem

Martin Krpan

info.martinkrpan@gmail.com

Dopolnilni pouk slovenščine

Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport Republike Slovenije v sodelovanju z Zavodom za šolstvo in šport Republike Slovenije za Slovence in njihove potomce organizira ter financira dopolnilni pouk slovenščine v Švici, Kneževini Lihtenštajn in na Predarlskem. Pouk je za udeležence brezplačen in je namenjen predšolskim otrokom od treh let, osnovnošolcem in srednješolcem ter odraslim, ne glede na njihovo stopnjo znanja jezika.

Podrobnejše informacije o dopolnilnem pouku slovenščine so na voljo na spletni strani **www.zrss.si/stičišče/** in pri učiteljih DPS.

O zanimivostih pri DPS in dogodkih vas učitelji obveščamo preko naše FB skupine **Slovenščina v Švici**,

Kneževini Lihtenštajni in na Predarlskem (<https://www.facebook.com/groups/279713135407175>).
Vabljeni k ogledu.

Anja Dobrovč

Oddelki v AG, BE, BS, BL

✉ dobrovch.dps.ch@gmail.com

Oberentfelden, ponedeljek,
16.15–19.30

Baden, torek, 15.30–19.15

Liestal, sreda, 12.15–14.00

Bern, sreda, 15.30–19.15

Basel, četrtek, 15.30–20.00

Jasmina Lepoša

Oddelki v TG, SG, ZH

✉ jaleposa@yahoo.com

Rapperswil, ponedeljek, 16.45–20.30

Kreuzlingen, torek, 16.00–19.45

Zürich, sreda, 13.30–16.30

Zürich, sreda, 17.30–21.15

Zürich, četrtek, 16.00–19.00

Rajko Tekalec

Oddelki v ZH, TG, LU, ZG, Avstrija,
Kneževina Lihtenštajn

✉ tekalec.rajko@gmail.com

Winterthur, torek, 16.00–19.00

Feldkirch (AUT), sreda, 16.00–18.30

Eschen (FL), sreda, 19.30–20.30

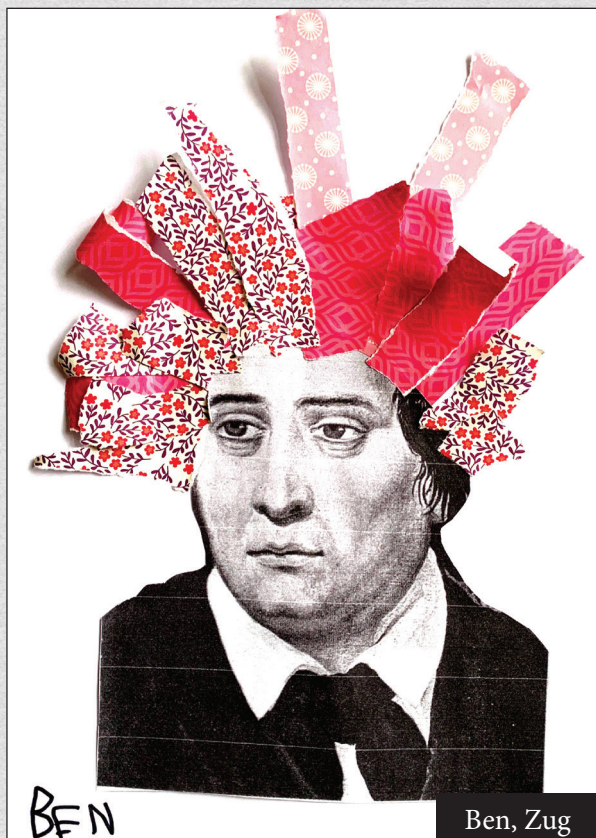
Embrach, četrtek, 16.30–19.00

Rickenbach, petek, 18.00–21.00

Zug, sobota, 8.15–9.45

Luzern, sobota, 11.00–12.30

Ženeva, različno, po dogovoru

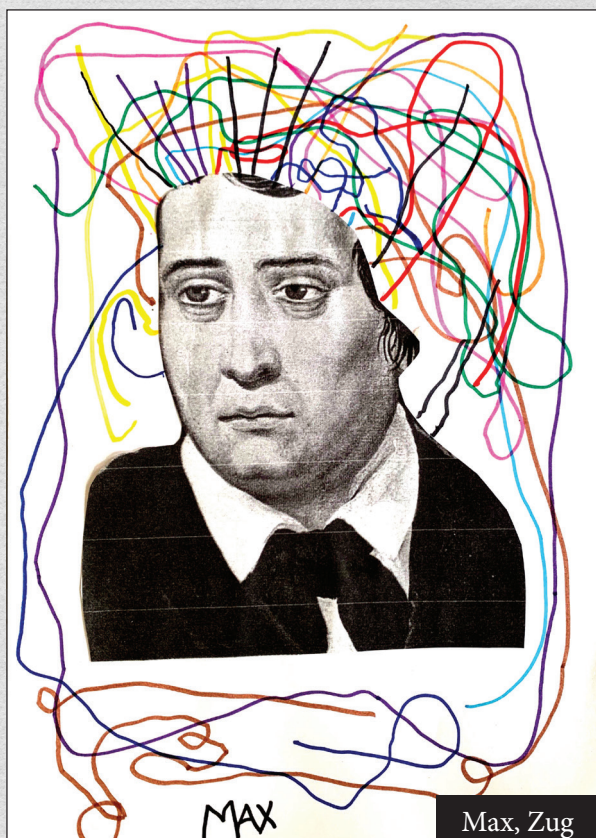

BEN

Ben, Zug

Leo, Zug

MAX

Max, Zug

TRISTAN

Tristan, Zug

Združenje staršev otrok dopolnilnega pouka slovenščine v Svici,
Kneževini Lihtenštajn in na Predarlškem

Martin Krpan

info.martinkrpan@gmail.com